

MADENLERDE CAN PAZARI

Daha Soma'daki maden faciasında arama çalışmaları devam ederken, Zonguldak'tan bir göçük haberi gelmişti. Somalı maden işçileri, "Madenlere inmeyeceğiz" diyerek tüm madenlerin kamulaştırılması talebiyle eylemler düzenlemişti.

Ne madenler kamulaştı, ne güvenlik önlemleri alındı. Soma'daki can pazarından sağ kurtarılanlar ye-

niden madene indirilmek istenirken, henüz hiçbir şeyin değişmediğini gördük. Gazetemiz baskıya gireceği sırada, ardi ardına Şırnak ve Zonguldak'ta maden ocakları çökme oldu.

Şırnak'ın Cudi Dağı eteklerinde bulunan ve Global Group tarafından işletilen 2 Nolu maden ocağında bir grup işçi yerin 150 metre altında çalışırken göçük

meydana geldi. İbrahim Saknak'ın cansız bedeni çıkarıldı. Kaçak olarak işletilen madende 12 kişi çalışıyordu.

Aynı saatlerde Zonguldak'ta bir maden ocağında meydana gelen göçüğün altında kalan bir işçi ise dört saatlik bir çalışma ile kurtarıldı.

Yerin 560 metre altında meydana gelen göçükte 33 yaşındaki Halim Akdeniz adlı işçi kurtarma çalışmalarının ardından bulunduğu yerden sağ kurtarıldı.

Bu "kaza"lar esnasında Soma Maden işçileri de eylem yapıyordu. İşçiler, "sessiz saygı yürüyüşü" ile kaybettikleri arkadaşlarını andılar.

Soma'da Beşyol Kavşağı'ndaki madenci heykelinin önünde toplanan işçiler, Kaymakamlık önündeki Cengiz Topel Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti; işçiler, 301 sarı baret taktı.

MÜÇADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

4 - 18 Haziran 2014 / S 260 / 1 TL

ZAFER

Sadece İstanbul'da 25 bin polis, 50 toma, ekip otoları, helikopterler, çantalı-coplu ne idüğü belirsiz sivil ekipler, yedekte bekletilen askeri birlikler... Ankara, İzmir, Antakya, Eskişehir ve daha niceleri... Tam bir sıkıyönetim, tam bir savaş düzeni!

Konuşurken mangalda kül bırakmayan RTE ve ekibinin 31 Mayıs korkuları işte bu kadar büyüktü. Çıplak zor'dan, en açık haliyle halka karşı yürütülen savaşın başka bir şey kalmamış iktidarlarını sürdürebilmek için. Çılgınca bir savaş yürütüyorlar.

Tüm vahşete karşın emekçiler sokağa çıkıyor, dışı dış mücadeleye atılıyor. Devletin salmaya çalıştığı işkence, hapis ve ölüm korkusu kar etmiyor. Tüm korku duvarları paramparça ediliyor. Emekçiler kendi ölümlerinin omuzlarına basarak yükseliyor.

Ne diyordu büyük ozan:

"Varılacak yere / kan içinde varılacaktır.

Ve zafer

artık hiçbir şeyi affetmeyecek kadar
turnakla sökülüp
koparılacaktır"

"Persona Non Grata" Almanya'da İstenmeyen Bir Adam

24 Mayıs'ta faşist Erdoğan'ın Köln ziyareti hem Türkiye hem de Alman kamuoyunda geniş yankı uyandırdı, ilgiyle izlendi. Pek çok Alman siyasetçisinden Köln belediye başkanına kadar açıkça "gelme, istenmiyorsun" denmesine ve Alman basınında "Cehennem Giti!" manşetleri atılmasına rağmen faşist TC başbakanı Köln ziyaretini iptal etmedi. Ama kendisine yönelik tepki, Alman siyasetçileriyle sınırlı değil; tabii ki...

Alevi Demekleri Federasyonunun organize ettiği ve tüm devrimci çevrelerin etkin katılımıyla gerçekleştirilen protesto yürüyüşü ve mitingi, katil Erdoğan'ın suratında bir tokat gibi patladı. Her ne kadar Türk medyası Erdoğan'ın 14 bin kapasiteli bir kapalı salonda düzenlenen toplantısını dev aynasında gösterip

dışardaki devasa kitleyi her zamanki gibi "üçbeş çapulcu" olarak göstermeye çalışsalar da, gerçekler hiç de öyle değildi. Alman polislerinin rakamlarıyla 90 bin kişilik bir kitleydi "Katil Erdoğan Defol!" diye haykıran.

Saat 13.00'de toplanma alanında buluşan kitle alana sığmadı; toplanma devam ederken bir taraftan da yürüyüş başladı. Alevi demekleri, devrimci örgütler ve yurtseverler esas kitleyi oluşturuyordu. Ama katılım bunlarla sınırlı değildi; Suriyeli Araplardan, Ermenilere, bir takım ulusalcı gruplara kadar herkes oradaydı. Türk faşizminin bedeninde cisimleşmiş olan katil Erdoğan, bir kez daha, başka koşullarda bir araya gelmesi çok zor olan kesimleri karşısında birleşirmeyi başarmıştı.

"Katil Hükümet İstifa İktidar Halka!" pankartımız, bayraklarımız ve madenci baretlerimizle yer aldığımız yürüyüş tam dört saat sürdü. İnsan seli durdurak bilmeden dört saat boyunca Erdoğan'a ve faşist devlete karşı öfkelerini haykırdılar. Yürüyüş sonunda varılan miting alanına geldiğinde kitlenin bir kısmı yorgunluk bir kısmı da farklı eyaletlere gidecek otobüslerinin hareket saati geldiğinden erken terkettiler. Sayılarla ilgili verilen farklı rakamlar bununla ilgili olabilir. Ama şu gerçek net bir şekilde görüldü ki, AKP'nin tüm olanaklarını seferber ederek tüm Avrupa'dan toplayıp Köln'de bir salona doldurduğu kitlenin kat be kat fazlası dışarda Roboski'nin, Reyhanlı'nın, Gezi kahramanlarının, Soma cehenneminin ve en son Okmeydanı'nın katiline hak ettiği gibi bir karşılama hazırlamıştı...

Almanya'dan, Türkiye ve Kürdistan sokaklarında savaşanlara bin selam!

Avrupa'dan Leninistler

Ayaklanmanın Yıldönümünde Taksim'de

Ve haftalardır beklenen gün. 31 Mayıs Gezi'nin yıldönümü. O günden bu yana hiçbir şey aynı olmadı. Halk gücünü gördü, birlikte olursa neler yapabileceğini gördü, sistemin yal-dızları ardına saklanan yüzünü gördü. Ve "Gezi'nin yıldönümü"nde "biz döndük" diyerek yasaklı meydanlara yöneldi. Herkesin gözleri Taksim Meydanı'nda. Devrim ile karşı-devrimin en keskin kapışma alanlarından biri olan Taksim Meydanını devrim güçlerine kaptırmamak için devlet günlerdir hazırlanıyor. Ve bir gün önce akşam saatlerinde başlattı OHAL uygulamasını. Onbinlerce polisini, tomasını yığı Taksim'e.

31 Mayıs günü öğle saatlerinde vapur ve metro seferleri durduruldu, sivil polislerine tek tip sırtçantası, cop ve maske dağıtarak hazırlığı yapıldı. Öğle saatlerinde ilk eylem, Gezi Parkı merdivenlerinde oturup kitap okumak oldu. Elbette burası Gezi Parkı idi ve burada kitap okuyamazdınız! Polis önce uyardı, sonra ite kaka kitap okuyan insanları meydana uzaklaştırdı. Gezi Parkı ise zaten kapalı. İkinci bir eylem de Haydarpaşa Garı'ndan geldi. Ranta kurban edilerek yalnızlaştırılan Haydarpaşa Garında gençler müzik yapmaya başladı. Hemen buraya gelen çevik kuvvet polisleri gençlere saldırmaları da etkinliğin bitirilmesi ve Garın boşaltılması için baskı yapmaya başladı.

2

Editör

Ne anlama geldiğini ele alacağız ama önce bir resim çizelim. Resim Soma'dan, 300'den fazla maden işçisinin katledildiği günün hemen ertesinde çekilmiş. Resimde sonradan maden işçisi olduğu ortaya çıkan bir yurttaş yerde, onun başında özel eğitimli olduğu belli silahlı iki asker ve yerdeki maden işçisini tekmeleyen insan kılığında girmiş bir dinci faşist.

İnsan kılığına girmiş dinci faşistin devletin en üst düzey bürokratlarından biri, başbakan müşaviri olduğu ortaya çıkıyor. Kısacası başbakan müşaviri titri taşıyan biri, yerde yatan bir yurttaş tekmeleyor.

Dinci faşistlerin yöneticileri etrafında sıkça rastladığımız genç ve parlak oğlanlardan biri olan adam yerde yatan maden işçisine iki özel eğitimli asker arasında attığı tekmeyle dinci faşist iktidarın nasıl ayakta durduğunu da özetlemiş oluyor.

Ama hepsi bununla sınırlı değil. Bu resmi tamamlayan bir başka kare RT Erdoğan'a ait.

3

Eylemlerin
Dünyadaki Etkisi

C.Dağlı

2

Devrimin Büyük Kavgası

Umut Çakır

4

Üç Cümle Üç İşaret

Taylan Işık

15

Devrim Yaptığımızın
Bilincinde Olmak

Umut Güneş

7

Devrim Sürecinin
Diyalektiği

Ali Varol Günel

10

EYLEMLERİN DÜNYADAKİ ETKİSİ

BAŞYAZI

C.DAĞLI

Burjuva topluma karşı gelişen her önemli toplumsal hareket yankısını ve etkisini hemen gösteriyor. Her yerdeki etkisi aynı olmasa da her yerde yansıma buluyor. Çoğu kez, dünyada yeni bir eylem dalgasının ateşleyicisi ve kaynağı olabiliyor.

Proletaryanın kapitalist sınıfa karşı sınıf mücadelesi, biçim olarak şu veya bu ülkenin sınırları içinde meydana gelse de bu savaşım evrensel bir mücadeledir ve sahnesi tüm kapitalist dünyadır. Farklı ülkelerde de başlasa, aynı ve ortak düşmana karşı verildiği için her önemli eylem başka yerlerde destek bulur.

Bir eylemin dünyada yankı bulması en azından birkaç ülkeye yayılması için kapitalist sisteme karşı ayaklanmaların genel koşullarının oluşması, genel başkaldırının birkaç koşulunun oluşması gerekiyor.

Burjuvaziye karşı genel bir başkaldırı için yeni bir topluma geçişin maddi koşullarının oluşması yeterli değildir. Daha yüksek bir topluma geçişin maddi koşulları, kapitalizmin gelişimiyle birlikte ortaya çıkar ve giderek olgunlaşır. Kapitalizmden komünizme geçişin maddi (ekonomik) koşulları farklı ülkelerde farklı derecelerde de olsa belirgin olarak var.

Devrimin genel koşulları bu maddi zemin üzerinde gelişir. Devrim, verili ekonomik, maddi temeller üzerinde, yani toplumsal ekonomik sistemin gelişimine bağlı olarak meydana gelen ve gelişme gösteren sınıf mücadelesinin kaçınılmaz sonucu olarak gündeme geldi.

Devrimin patlak vermesi için maddi tarihsel koşulların ortaya çıkmasının yanında bu çerçevede içinde nesnel ve öznel koşulların politik durumunda buna elvermesi gerekiyor. İşte işçi sınıfı partisinin yapacağı bu koşulları somut olarak saptamak ve açığa çıkarmaktır.

Uzun sayılabilecek bir zamandan beri dünyanın birçok kapitalist ülkesinde ayaklanma ve devrimin genel koşullarının ortaya çıktığını söylüyoruz. 90 başlarında içine girilen tarihsel dönemi, sosyal ayaklanmalar ve sosyal devrimler yüzyılı olarak nitelendik. Bugüne varan ve burjuva güçlerin egemenliğini üst eden büyük eylem dalgası o zaman patlak vermişti. Küresel ayaklanma bugün artık kabul edilen bir olgudur.

Bunu doğrulayan bir dizi gelişmeye tanık olduk. Latin Amerika kıtasal bir başkaldırı alanı haline gelirken, Avrupa, uzun dönemdir görülmemeyen yaygın, genel ve yoğun eylemler yaşadı. Her devrim, her ayaklanma, her devrimci mevzii emperyalist kapitalist dünya sisteminin krizini biraz daha boyutlandırıyor, temellerinden sarsıyor ve çöküşünü çabuklaştırıyor.

Sermayenin, proletaryaya ve emekçi halklara karşı başlattığı yeni küresel saldırı, karşı güçler arasında etkisini tüm katalarda gösteren yeni bir çatışmayı ateşledi.

Emekçilerin saldırıları, kapitalistlerin sınıf egemenliğini ve sistemin kurumlarını hedef aldı ve devrimci bir biçim kazandı.

Verilen mücadele yalnızca emekçilerin korunması ve durumlarının iyileştirilmesine yönelik değildir. Mücadelenin temel hedefi yeni bir dünya ve yeni bir hayattır.

Dolayısıyla böylesine devrimci ileri bir hedef proleter kitlelerin, emekçilerin bilinçli ve örgütlü mücadelesiyle gerçekleştirilebilir. Ve etkin bir enternasyonal dayanışma gerektirir.

Halka ve devrime önderlik eden işçi sınıfı, yalnızca koşullardan ileri gelen bir kendiliğindencilikle harekete geçmiyor, bir toplumsal sistemden başka bir toplumsal sisteme geçiş bilinciyle davranıyor. Tarihsel görevi toplumu devrim yoluyla dönüştürmektir.

Kapitalist dünyanın güçlerine karşı gelişen ve küresel başkaldırı kendi tarihsel görevinin bilincinde olan devrimci bir sınıf ve uluslararası devrimci dayanışma hareketi tarafından yürütülüyor. İnsanlığın yeni bir geleceği bu kavgadan doğuyor.

Anarşist çevreler, kapitalizmden komünizme geçiş için zorunlu olan devrimi politik mücadelenin ve politik örgütlenmenin önemini ve rolünü öznelci bir yaklaşımla yadsıyorlar. Örgütlü ve politik mücadelenin yerine kitlelerin kendiliğinden hareketini öne çıkarıyorlar.

Oysaki siyasal mücadele ve sosyalizm mücadelesi tarihi, toplumun dönüşümünde örgütlü politik mücadelenin, proletaryanın öncü devrimci rolünün önemini pratik olarak açıklığa kavuşturmuştur.

Dünyanın bugünkü nesnel durumu bir ülkede başlayan toplumsal bir ayaklanma ya da devrimin ülkenin sınırlarında kalmasını olanaksızlaştırıyor. Halkın sosyal ve siyasal depremi ulusal sınırları aşmış dünyaya doğru genişleme eğilimi gösteriyor.

ABD'de, 2011'de ortaya çıkan Occupy/İşgal Et hareketi, bu ülkenin sınırlarını aştı ve kısa sürede Avrupa Occupy hareketlerine sahne oldu. Yine Yunanistan ve İspanya ayaklanmalarının başka ülkelerde nasıl bir yankı yarattığını biliyoruz. Tunus ve Mısır devrimleri de dünyanın başka köşelerinde açık bir etki yaptı. Taksim'de başlayan Haziran ayaklanması dünyada büyük bir ilgi uyandırdı, etki gösterdi ve uluslararası dayanışma hareketine yol açtı.

Burjuva topluma karşı yönelen her önemli olay, tüm dünyada artık çok çabuk duyuluyor ve hemen tepki gösteriliyor. Bir olayın o ülkede hemen duyulmasıyla dünyanın başka bir yerinde duyulması arasında fazla bir zaman aralığı yok. Bunun koşulları ve olanakları yeterince oluşmuştur.

Tüm bunlar dünya devriminin durdurulamaz gelişimini anlatıyor.

Ayaklanmanın Yıldönümünde Taksim'de

Sayfa 1'den Devam

İstiklal Caddesi'nde de bir kütüphane kurularak gençler yere oturup kitap okumaya başladı. Polislin TOMA'lı gaz bombalı saldırısına kadar kitap okumaya devam edildi. Polislin Gezi ve İstiklal'de kitap okuyanlara "İnsan gibi söylüyorum, bu eylemi bitirin, insanı germeyin", "Kitap okuyarak ortamı germeyin", "Oturarak kitap okuyanlar, eyleminizi sonlandırın gerginlik yaratmayın" anonsları da başlı başına espri konusu.

Saat 14.30'dan itibaren İstiklal Caddesi'nin iki yanındaki sokaklardan caddeye geçişler seritler ve polis yığılması ile kapatılmaya başlandı. İstiklal Caddesi'ne geçmek isteyenler Galatasaray Meydanı ve Tünel'e çıkan sokaklardan girebildiler.

Saatler 16.00'ya geldiğinde Taksim Dayanışması MMO'da bir toplantı yaptı ve saat 19.00'da buradan çıkarak hep birlikte Taksim Meydanı'na yürüyeceklerini duyurdular.

Saatler 17.00 olduğunda İstiklal Caddesi'nde yavaş yavaş toplanan gruplar slogan atmaya başladı. Küçük gruplar halinde toplanarak sloganlarla Taksim Meydanı'na doğru yürüdüler, ancak çevik kuvvet polislerince Fransız Konsoloslugu önünde yollar kesildi. Polisler kitleyi kalkanlarıyla itekleyerek Demirören'e sürdü. Polislin gözaltıları da başladı. Kısa süre içinde sosyal medyada vahşet fotoğrafları yayılmaya başladı. Polislerin yerlerde tekmelediği, zorla gözaltına aldığı anları gösteren fotoğraflar, devletin bir gözdağına dönüştü: "gelerseniz sizi böyle yaparım". Zaten başbakan "A'dan Z'ye her önlemin uygulanacağını söylememiş miydi?

Polisin saldırısı üzerine kitle saat 18.00'de İstiklal Caddesi üzerinde oturma eylemine başladı. Cadde her geçen dakika daha kalabalık oldu, Mis Sokak girişinde halaylar çekildi.

Resmi ve sivil polisler sürekli olarak kalabalık gruplar halinde ellerinde coplarını sallaya sallaya İstiklal caddesinde yürüyorlar. Sloganlar atılmaya başlandığında ya da polisle geçişler konusunda tartışma yaşandığında gözaltına alıyordular. Sık sık Gezi Ayaklanması'nda ölümsüzleşenlerin adları haykırılıyor.

İzmir'de Ayaklanmanın Yıldönümü

31 Mayıs Taksim Ayaklanmasının yıldönümünde İzmir'de de büyük bir coşku ve öfke vardı.

Saat 15.00'ten itibaren Sevinç Pastanesi önünde Halk Forumları ve çeşitli devrimci çevrelerin stantları kuruldu. Stantlarda hem müzik, hem de görsel sunumlar yapıldı. Ardından İzmir Emek ve Demokrasi Güçlerinin kararı doğrultusunda saat 18.00'de Basmane Meydanı'nda buluşuldu. Yaklaşık iki bin kişi ile başlayan yürüyüş, Gündoğdu Meydanına ulaştığında 10 bini aştı. Öfkeli sloganlarla yürüyenler hem Gezi'de ölümsüzleşenlere, hem de Soma katliamına yönelik sloganlar haykırıyor.

Gündoğdu Meydanı'nda kurulan sahneden binlerce yumruğun havaya kalkmasıyla, saygı duruşu yapıldı. Açıklamanın ardından Duvara Karşı Tiyatro kısa bir oyun oynadı, Ruşen Alkar ve Grup Praksis sahne aldı. Tüm bunlar yaşanırken kitlelerin protesto sesleri yükselmeye başladı. Kitle "Konak" sloganı atmaya başladı. Tertip komitesinin büyük bir çoğunluğu Gündoğdu Meydanında oturaçagız' tavrını geliştirirken, Mücadele Birliği, Halk Cephesi, Halkevleri, Kaldıraç ve daha sonrasında TKP 1920 ve Anarşistler önce Sevinç Pastanesine, ardından da Konak yönüne doğru yürümeye başladı.

2-3 bin kişilik bir kitle Konak yönüne yürürken, Gündoğdu Meydanı hemen hemen boşalmıştı. Konak'a yakın bir yerden polis ablukasına alınan kitleye yoğun gaz ve copla saldırdı. Bu esnada kitle, çevrede bulunan iş yerleri ve otellere sığınmaya çalıştı. Çatışmalar sırasında içinde okurlarımızın da bulunduğu 60'a yakın kişi gözaltına alındı. Kıbrıs Şehitleri'ne çekilen kitle uzun süre Tyne kafenin önünde bekledi. Tama saldırısıyla birlikte kitle dağıldı.

Haziran ayaklanmasının yıldönümünde gözaltına alınanlar ertesi gün saat 22.00 civarı serbest bırakıldı.

Mücadele Birliği / İzmir

Saat 18.10. Taksim Dayanışması Küçükparmakçı Sokaktan çıkarak yürüyüşe geçtiler. Tüm kurum temsilcilerinin de içlerinde olduğu Dayanışma'nın önu polis tarafından kesildi.

Saatler 18.40'a geldiğinde polis gaz maskelerini takarak saldırı hazırlığına geçti, "dağın" anonsu yaptı.

İlk saldırı haberi Beşiktaş'tan geldi. Beşiktaş'ta toplanarak Taksim Meydanı'na yürümek isteyenlerin önüne barikat kuran polis geçişe izin veremeyerek gaz bombaları ile saldırıya geçti.

Cihangir'de toplanmış olan kitleye saldırıp dağıtan polis, ardından İstiklal Caddesi'nde saldırıya geçti. Mis Sokak önünde pankartlar açarak bekleyen grubu önce kalkanlarla Galatasaray Lisesi yönüne doğru sürdüler, ardından toma kimyasal su sıkılmaya başladı.

Bu sırada Gazi Mahallesi'nde toplanarak çevre yoluna yürümek isteyen kitleye polis saldırdı, halk barikatlar kurup ateşler yaktı.

Galatasaray Meydanı'na saldırıyı sürdüren polis, dükkanların camlarını kırarak çok sayıda kişinin yaralanmasına sebep oldu. Balık Pazarında bir başka esnafın da tezgahı polis tarafından dağıtıldı.

Polisin çekildiği anda binalara sığınan insanlar sloganlarla caddeye çıkıyorlardı yeniden. Ve yine polisin saldırısı... Beşiktaş'tan gelen ve Şişli caddelerinden toplananlar ise Harbiye'ye doğru binlerle yürüyorlardı. Polis Osmanbey'de yollarını kesip saldırarak gözaltılara başlıyordu.

Polis MMO'yu basıp içeridekileri darp ederek dışarı çıkarıyor. İstiklal Caddesi'nde ise Çav Bella ve Özgürlük Mahkumları söylüyor.

Saatler 20.00'ye gelirken Taksim Dayanışması

yürümeye çalışırken yeniden polis saldırısı ile karşılaşıyor ve Fransız Konsoloslugu civarında oturma eylemi yapıyor. Polis ise Mephisto kitabevini tehdit ediyor, "kimseyi içeri alırsanız kurşunlarız" diyor.

Ve Kadıköy'den gelen haber heyecan yaratıyor. Kadıköylüler kısa bir forum yaparak saat 20.00'de

Boğaz Köprüsü'nden Taksim'e yürüme kararı alıyor ve yürüyorlar. Ancak yolları Acıbadem Dörtyol'da kesiliyor ve polis saldırıyor.

Taksim Dayanışması halka saat 21.00'den itibaren tencere tavalarla ses çıkarma çağrısı yapmıştı. Kadıköy ve Cihangir artık tencere tava sesleriyle inliyor. İstiklal Caddesi ise polis tarafından boşaltıldı, çatışmalar ara sokaklarda devam ederken, Taksim Dayanışması 21.15'te herhangi bir açıklama yapmadan eylemini sona erdirdi.

Eylem, ara sokaklarda toplanan grupların İstiklal Caddesine inmeleri, polis saldırıları ve çatışmalarla geç saate kadar sürdü.

Ayaklanmanın Yıldönümünde Adana'da Da Sokaklarda

31 Mayıs Halk Ayaklanmasının yıldönümünde Adana Atatürk Parkında bir eylem gerçekleşti. Adana Gezi Dayanışması Platformu tarafından çağrısı yapılan eylem, 18.00'da saygı duruşuyla başladı.

Sendika temsilcilerinin konuşmalarının ardından şiirler okundu. Polisin AKP İl Binasına yapılacak yürüyüşe izin vermeyeceğini belirtmesine rağmen, kitle kararlılıkla yürüyüşe başladı. Kitlenin Caddeye inmesiyle birlikte saldırı başladı. Saldırı sürerken bir eylemcinin toma aracının üzerine çıkarak kitleye su sıkılmasına engel olmaya çalışması coşkuyu arttırdı. Diğer tomadan su sıkılarak ve plastik mermiyle aşağıya düşürülen eylemci, darp edilerek gözaltına alındı.

Polislerin parka girmesiyle, kitlenin bir kısmı büyükşehir belediyesi önüne doğru çekildi. Akreplerden silahlarını çekip inerek kitleyi Ayışığı Sanat Merkezi'nin de bulunduğu apartmanın önünde sıkıştırdı. Eylemciler binaya girerek polisin saldırılarını "Polis Defol Bu Sokaklar Bizim" sloganı pencere ve balkonlardan protesto ettiler.

Bu sırada tomanın apartmanın tüm katlarına tazyikli su sıkılmasına kitle de taşlarla karşılık verdi. Sokağa giren akrep apartmanın tüm katlarına plastik mermi sıkılmaya başlamasına eylemciler de havai fişeklerle karşılık verdiler. Plastik mermi saldırısında Ayışığı Sanat Merkezinin camları kırıldı ve tabelası zarar gördü.

Yaklaşık iki saat bu şekilde çatışma devam etmesinin ardından sendika yetkililerinin polislerle geri çekilmelerini talep etmeleriyle polis, apartmanın önündeki kuşatmayı kaldırarak geri çekildi. Çatışma süresince belediye önünde toplanan halkın, polislerle tepki göstererek eylemcilerin havai fişekli saldırılarında alkışlarla destek vermesi de polisin çekilmesinde etkili oldu.

Aşağıya inen kitle eylem boyunca gözaltına alınan 34 kişiyi de sahiplenerek eylemlerini bir süre sonra bitirdi. 1 Haziran günü savcılığa çıkarılan 34 kişiden 27 kişi savcılık ifadeleri alınarak serbest bırakıldı, 7 kişi ise mahkemeye çıkarıldıktan sonra serbest bırakıldı.

Aleviler Meydanlarda

“Devlet Terörüne, Adaletsizliğe Ve Vicdansızlığa, Gençlerin Öldürülmesine, Cemevlerimize Saldırlara Ve Ölüm Üzerindeki Ayrımcılığa Yeter Artık!” diyen Aleviler, 25 Mayıs Pazar günü bütün Türkiye’de alanlara çıktı.

“Perşembe günü Okmeydanı Cemevi içinde polis kurşunu ile Uğur Kurt canımız öldürüldü! Alevi düşmanlığı, ayrımcılık ve nefret Cemevlerimize saldırmaya kadar uzandı!” diyen Alevi Bektaş Federasyonu, Pir Sultan Abdal Kültür Merkezi, Alevi Kültür Dernekleri, Hacı Bektaş Veli Anadolu Kültür Vakfı, Alevi Vakıflar Federasyonu, Alevi Dernekler Federasyonu, Avrupa Alevi Birlikleri Konfederasyonu olarak İstanbul’da da Şişli Meydanı’nda saat 13.00’te toplandı.

Şişli Camii önünde sloganlarla toplanan binlerce Alevi, Soma katliamında ve Haziran Ayaklanmasında öldürülenleri de unutmadı. Sağanak yağın yağmura rağmen yürüyüşlerini sürdüren Aleviler sık sık “Hükümet İstifa”, “Devletin Alevisi Olmayacağız”, “Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam”, “Kahr olsun Faşizm Yaşasın Mücadelemiz”, “Uğur Kurt Ölümsüzdür”, “Alevi İnanç Engellenemez” sloganları attı. Yürüyüşe genç yaşlı çocuklarıyla katılan anneler de vardı.

Eyleme altıbine yakın insan katılırken Pangaltı’nda bariyerlerle yolu trafiğe kapatan polis hazır bekletildi. Pangaltı’ya yürüyen Alevi kurumları adına basın açıklamasını Alevi Kültür Dernekleri Başkanı Doğan Demir okudu. Yapılan basın açıklamasında Aleviler ve cemevlerini hedef alan saldırılar ve hükümetin tavır kınandı.

Doğan Demir, Başbakan Erdoğan’ın toplumu ayrıştıran, Alevilere yönelik hakaret ve şiddet söylemlerine ‘yeter artık’ demek için bugün burada toplandıklarını belirterek, hükümetin Alevi düşmanlığının inanç merkezleri olan cemevlerine kadar uzandığına dikkat çekti.

22 Mayıs 2014 günü Okmeydanı’nda polisin şiddeti ve kurşunları sonucunda Uğur Kurt ve Ayhan Yılmaz’ın öldürüldüğünü belirten Demir, “Devlet terörüne artık yeter. Gençlerin öldürülmesine yeter artık. İnançımıza ve Cemevlerimize saldırılara yeter artık. Artık yeter diyen bu ses artık burada, Türkiye’nin her yerinden yükselmektedir. Bu sese kulak verelim, bu sese ses katalım” dedi.

Mevcut iktidarın cinayet işlediğini, bölücülük yaptığını, çatışma istediğini vurgulayan Demir, Başbakan Erdoğan’ın, ‘Polisler nasıl tahammül ediyor, bu denli sabırlı davranıyor şaşırıyorum’ açıklamasını hatırlatarak, “bu söylemin eli silahlı polisler ateş emridir” dedi.

Basın açıklamasının ardından Mecidiyeköy’e doğru dönen kitle sloganlarla hükümeti protesto etmeyi sürdürdü. Mecidiyeköy köprü altında hazır bekletilen TOMA ve çevik kuvvet ekiplerini yuhalayan kitle, Metrobüs yönüne doğru dağıldı.

Aleviler İzmir’de Eylemde

İzmir’de Saat 13.00’da Alevi Bektaş Federasyonu’nun çağrısıyla Sevinç Pastanesinin önünde toplandı. Katliamı protesto eden yüzlerce kişi sloganlarla Cumhuriyet Meydanı’na yürüdü.

Meydanda Gezi, Soma ve Okmeydanı’nda katledilenler için saygı duruşunda bulunuldu. Daha sonra ABF Genel Başkanı Selahattin Özer katliamlara ilişkin açıklama yaptı. Ardından Ege Boykot Komitesi adına ÇHD’li bir avukat, Ege Üniversitesi İşgalinde gözaltına alınan öğrencilerin Bayraklı Adliye’sine götürüldüklerini söyledi. Onları orada yalnız bırakmamak gerektiğini söyleyerek Adliye’ye çağrıda bulundu.

Atılan sloganlarla eylem bitirildi.

Mücadele Birliği / İzmir

Ayaklanmanın Yıldönümünde Armutlu’da

Gezi Ayaklanmasının yıldönümü geldiği haftalardır hissettiriyor. Günler öncesinden yasaklı alanlara yapılan çağrılarla ayaklanmanın yıldönümünün nasıl geçeceği az çok belli olmuştu. Taksim-Kızılay-Gündoğdu ve hiç kuşkusuz Armutlu ayaktaydı.

Ayaklanmanın yıl dönümüne girerken Antakya’da bulunan bir çok siyasi kuruluşun oluşturduğu Antakya Dayanışması günler öncesinden Uğur Mumcu’ya çağrı yapmıştı.

31 Mayıs akşamı 20.00’de bir araya gelen Antakya halkı burada slogan atmaya başladı. Antakya’nın ölümsüzleşenleri olan Ahmet Atakan, Abdullah Cömert, Ali İsmail Korkmaz’ın resimlerinin ve son sözlerinin yer aldığı Antakya Dayanışması imzalı dev pankart arkasında başlayan yürüyüş, Abdullah Cömert ve Ahmet Atakan’ın vurulduğu sokaklarda yapılan anmayla devam etti.

Sık sık atılan “Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam”, “Devrim Savaşçıları Ölümsüzdür”, “Bedel Ödedik Bedel Ödeceğiz”, “Yaşasın Devrimci Dayanışmamız” sloganları 1 yıl önceki 31 Mayıs’ı aratmadı. Yürüyüş yapan halkın aralıklarla

attığı “Armutlu Sokağa Hesap Sormaya” sloganı karşılıksız kalmadı ve yürüyüş boyunca kitle artmaya devam etti.

Kitlenin önu yine BP önünde polisler tarafından kesildi. Geri adım atmayan kitleye TOMA ile saldırısı gecikmedi. Sıkılan tazyikli suyun kimyasal ağırlıklı olması ve arka arkaya atılan biber gazı sonucu fenalaşanlar oldu. Halk gecikmeden saldırıya karşılık verdi. Molotof, taş ve havai fişek kullanılan eylemler Armutlu sokaklarını coşturdu. Havai fişek kullananlara tazyikli

su ile saldıran polis, hiç beklenmedik bir durumla karşılaştı. Polislerin olduğu noktadaki binanın tepesinden bir anda havai fişekler atılmaya başlandı.

Uzun süre devam eden çatışmalarda kitlenin coşkusu hiç düşmedi. Saatler gece yarısına gösterdiğinde tekrar Uğur Mumcu’ya doğru sloganlarla yürüyüş yapan kitle, burada 1 Haziran’da yapılacak olan Mehmet Ayvaltaş anmasının duyurusunu yaptıktan sonra eyleme son verdi.

Mücadele Birliği / Antakya

EDITÖR

DEVLET TERÖRÜ

Ne anlama geldiğini ele alacağız ama önce bir resim çizelim. Resim Soma’dan, 300’den fazla maden işçisinin katledildiği günün hemen ertesinde çekilmiş. Resimde sonradan maden işçisi olduğu ortaya çıkan bir yurttaş yerde, onun başında özel eğitilmiş olduğu belli silahlı iki asker ve yerdeki maden işçisini tekmeleyen insan kılığında girmiş bir dinci faşist.

İnsan kılığında girmiş dinci faşistin devletin en üst düzey bürokratlarından biri, başbakan müşaviri olduğu ortaya çıkıyor. Kısacası başbakan müşaviri titri taşıyan biri, yerde yatan bir yurttaş tekliyor.

Dinci faşistlerin yöneticileri etrafında sıkça rastladığımız genç ve parlak öğlanlardan biri olan adam yerde yatan maden işçisine iki özel eğitilmiş asker arasında attığı tekmeyle dinci faşist iktidarın nasıl ayakta durduğunu da özetlemiş oluyor.

Ama hepsi bununla sınırlı değil. Bu resmi tamamlayan bir başka kare RT Erdoğan’a ait. Burjuva basın önceleri saklamak istediye de sonradan yayınlamak zorunda kaldığı gibi, RT Erdoğan’ın kendisi de bir başka yurttaş, sığınmak zorunda kaldığı bir markette yumruk sallıyor.

İmanın yumruk salladığı yerde cemaat mensubunun tekme atması yadırganmamalı ama bir fikir vermeli: Dinci faşist iktidar, başbakanın da tekme-tokat katıldığı şiddet ve terör yöntemleriyle ayakta duruyor.

Faşist devlet terörü devam ediyor. En son 22 Mayıs akşamı İstanbul Okmeydanı’nda polis Uğur Kurt’u başından silahla vurarak öldürdü.

Yukarıda çizdiğimiz resim ve polisin cinayetler serisine devam etmesi bir rastlantı değil. Bu bir devlet ve hükümet politikasıdır. Dinci faşist iktidarın, hükümetin, devletin devrimci kitle eylemleri, halk ayaklanmaları karşısında ayakta kalabilmek için izledikleri bir politikadır. Bu politikanın derinleşerek sürecinden kuşku duyulmasını.

Hazırklar ve eylem biçimleri bu gerçeğe uygun yapılmalı. Sermaye sınıfının, dinci faşist iktidarın en büyük korkusu devrimci halk ayaklanmalarıdır. Haziran Halk Ayaklanması egemen sınıfın yüreğinde potansiyel olarak sürekli saklı duran bu korkuyu gerçeğe dönüştürdü.

Haziran Halk Ayaklanması, Türkiye’de sınıflar savaşının iç savaşın en ileri düzeyine, ayaklanmalar düzeyine sıçradığını ve emekçi sınıflarla ezilen halkların yeni bir dünya, yeni bir gelecek için ayaklanmaya hazır olduklarını, ölüm-kalım savaşına doğru gittiklerini ortaya koydu.

Devlet bu gidişi durdurmak için kitleleri terörize etme politikası izliyor ve bu politika gereği polisin cinayetlerini “destan yazma” kavramlarıyla teşvik ediyor. Haziran Halk Ayaklanmasından bu yana işlenen onlarca cinayete rağmen tek bir polisin dahi ceza almamış olması bu politikanın sonucudur.

Okmeydanı cinayetinden sonra İstanbul Emniyet Müdürlüğü, “Bu terörize eylemlere izin verilmeyecek” diye açıklama yaptı. “Kişi kendinden bilir işi” diye bir söz var. Polis şefleri, halk kitlelerine karşı izledikleri politikayı karşısındaki üzerine atarak gizlemeye çalışıyor. Devlet, kitleleri “terörize” etmeye çalışıyor; bu çok açık.

Buna izin verilmemeli; verilmeyecek. İç savaş, herhangi bir savaş gibi, savaşır ve savaşta temel kural düşmanın savaşma azmini, cüretini, cesaretini kırmaktır. Faşist devletin Soma dahil, her yerde izlediği politikanın özü bu gerçeğe dayanıyor.

Buradan çıkarılacak sonuç bellidir: Devrimci güçler düşmanın bu amaca ulaşmasını engellemek için bir yandan emekçi sınıfların savaşma azmini yükseltirken diğer yandan da düşmanın savaşma azmini kırarak yol, yöntem ve araçlara başvurabilmeliler.

Ayaklanma havası her yere yayılıyor. Soma katliamı bu havayı toplumun çok daha geniş kesimlerine yaydı. Kitleler, acıdan, terörden, endişeli yaşamdan kurtulmanın yolunun bu devletten, polisten, iktidardan, dinci faşizmden kurtulmak geçtiğini daha iyi anlamaya, bilince çıkarmaya başlıyor.

Devrimci kitle eylemlerini, halk ayaklanmalarını hazırlamayı mücadelenin merkezine koyarak devletin “terörize” etme politikasını kırarak yöntemler geliştirmenin zamanı.

Düztepe’de Gezi Yürüyüşü

1 Haziran’da Düztepe’de Mücadele Birliği’nin çağrısıyla ve ESP ile Dev-Genç’in desteğiyle Gezi için yürüyüş düzenlendi.

Gün boyu sokak sokak dolaşarak megafonla ajitasyon konuşmaları yapıldı bildiriler dağıtıldı ve eylemin duyurusu yapıldı.

Akşam saatlerinde toplanma yeri olan Çamlık Parkı girişinde bir araya gelmeye başlayan kitle, Düztepe’de gerçekleşen yürüyüş boyunca giderek kalabalıklaştı.

Yürüyüş boyunca “Hükümet İstifa, İktidar Halka”, “Her Yer Lice, Her Yer Direniş”, “Bi jî Berxwedana Rojava”, “Katil Devlet Hesap Verecek” sloganları atılırken, Gezi’den bugüne katledilenlerin adları anıldı.

Yürüyüş Çamlık Girişi’nde bitirildi. Burada saygı duruşunun ardından konuşmalar yapıldı. Açıklamalarda büyüyen devrim yangınının zafere dönüşmesi için komite ve konseylerde örgütlenme çağrısı yapıldı. Kurtuluşun ancak sosyalizmle geleceği vurgulanırken, katillerin hesap vereceği günlerin yakın olduğu belirtildi.

Mücadele Birliği / Antep

Umur Çakır

DEVİRİMİN
BÜYÜK KAUGASI"Zulmün önünde eğilmedim
Bu yüzden

Yüzüm doğan güneşe dönük öleceğim."

Açlık Oyunları-2 filminde despot başkan uç vermeye başlayan isyanın sembolü haline gelen genç Katniss'i karşısına alır; "Kelimeler, sadece kelimedir" der, "Gerçek bir devrim mi istiyorsun öyleyse yanan kentlere, kana, binlerce insanın ve en yakınlarının kaybına hazırlan."

1 Mayıs'ta tekkelci sermaye hükümetinin devrimci kitlelere söylediği tam da budur.

En az proletaryanın devrimci sınıf partisi kadar, tekkelci sermaye de Taksim'e çıkacak milyonların anlamını kavramıştır. Haziran ayaklanmasını izleyen bunca sarsıcı olaydan sonra, çatışarak ele geçirilen Taksim, hükümetin sonunu ilan edebilir, halkın iktidarının yolunu açabilir. Alana yığılan onbinlerce polis ne abartılı bir güvenlik anlayışının sonucuydu, ne de altı boş bir paranoyanın. Ama iktidarını kaybetme riskini yakın ve ciddi bir tehlike gibi gören bir egemen sınıfın savunmaya çekilişiydi.

Ne diyelim? Kitleler ancak sarsıcı tecrübelerden geçerek öğrenir. 1 Mayıs'ta tekkelci sermaye devletinin sergilediği vahşi güç gösterisi, devrimi bir kelime olmaktan çıkardı, gerçek anlamına yaklaştırdı. Ayaklanmacıların bu kansız ama acı derse ihtiyacı vardı, yeterince acı ders biriktirmemiş bir devrimin kendi ayakları üzerinde durabildiği görülmüş müdür?

Geçen yıl Haziran'ı yaratımlar partiziz kitlelerdi, bu özgüvenle daldılar devrimin heyecan dolu yollarına. Devrimci örgütlere "Bu işi siz olmadan başardık, size saygımız var - hele çatışma anlarında daha çok- ama kendi yolumuzda yürüyeceğiz" dediler. Onlara göre, milyonların bir araya gelmesi ve "Yeter artık" demesi, hükümeti etkileyen bir güç yaratıyordu. Duyarlılık açısından ne denli ince ise pratik açıdan o denli kaba önyargı ve yanılgılara dayanan ve her devrimin geçmesi zorunlu olan bu yanılgılar dönemi, 12 Mart ve 1 Mayıs olayları ile önemli biçimde geride kaldı.

12 Mart günü Berkin'in cenazesinde 3 milyondan fazla insan bir araya geldi, ancak polisin vahşi saldırısına 30 dakika bile dayanamadılar. Saldırının fiziki şiddetinden çok, dev kalabalıkları toplamının yeteceği yanılığının vurduğu darbeydi o dev kitleyi dağıtan. Ve sonra 1 Mayıs, milyonları bir araya getirmenin de artık esaslı bir kavgaın sonunda mümkün olabileceğini göstermekle kalmadı; "İşte benim gücüm" dedi tekkelci sermaye, "Organizasyon, disiplin, donanım üstünlükleri benden yana. Varsa böyle bir donanımın, daha üstün organizasyon yeteneğinin, o zaman çıkabilirsin milyonlar halinde karşına."

Devrim, twitter hesaplarında dolanıp duran bir hashtag olmaktan çıktı, keyifli sohbet odalarının kısır ağacı değil devrim.

Eylemleri basit bir direnişçi protestodan ibaret görenler, forumları ise baz istasyonlarının tartışıldığı dayanışma ağları gibi düşünenler, yani şu bizim ortalama sol, devrimin bu önemli dersini kavramış mıdır bilinmez, ama forumlarda toplanan emekçi kitleler, eğer doğrudan bir ayaklanmanın organları biçiminde çalışmayacaksa, bu örgütlerin hiçbir işe yaramayacağını, devrimin ortaya çıkardığı coşku verici muazzam enerjinin heba olup gidebileceğini kavrama kapasitesine sahiptirler.

Evet, 1 Mayıs'ta beklenen ama gelmeyen o aynı milyonların sahip olduğu kapasiteden bahsediyoruz. Bu fikrimizi her zaman olduğu gibi "aşırı iyimser" bulanları bir çift sözümlü olacak: "Taksim'e beklenen milyonların niçin gelmediğini merak mı ediyorsunuz? Öyleyse "Bizi devirmeye çalışacaklar" diye feryat eden RTE'ye, 1 Mayıs Tertip Komitesi'nin verdiği cevabı göz önünde bulundurun: "Ama biz barışçıl bir gösteri için, 77 kayıplarını annak için Taksim'de olmak istiyoruz". Tehdit ne kadar büyükse, verilen cevap o kadar zavallı görünüyor. Oysa sınıflar arası çatışmanın gelip dayandığı nokta tam da iktidar sorunuyla, milyonlar bunu fark etmişti, hatta egemen sınıf adına RTE bile fark etmişti. Ancak heyhat, Tertip Komitesinin ezici çoğunluğunu oluşturan uzlaşmacı ortalama sol, o eski yavan lapa'yı çignemekten usanmamış.

Emekçi devrimci yığınlar artık salt protesto, sal kimi çatışmalar için sokağa çıkma yönünde belirgin bir isteksizlik göstermeye başladıysa, bunun tek bir anlamı ve nedeni olabilir. Havada genel ve büyük bir savaşın kokusu var. Ve bu sürece devrimci kitleler, kendi yaratıkları örgütlerin, izledikleri mücadele çizgisinin yeterli olmayan bilinç ve umutsuzluğuyla giriyorlar. Bu umutsuzluk iyi mi kötü mü? Kesinlikle iyi bir şey. 31 Mayıs'a bilinç ve birlik duygusuyla hazırlananlar ile, bundan çok daha geniş kitlelerin umutsuzluğa yakın öfkeleri, işte bu bileşim, çığınca bir eylem olarak pratik devrimleri bir üst aşamaya sıçratan asıl etmendir.

Partiziz milyonların eylemini koordine etmenin, milyonları kapsayan disiplinli, donanımlı bir hareket yaratmanın ne denli zor olduğunu yadsımıyoruz. Fakat bir kez milyonların örgütlü davranmak ihtiyacı ve eğilimleri doğmaya görsün, en zor görünen sorunların bile birkaç haftada, hatta birkaç günde halledildiğine dünya devrim tarihi defalarca tanıklık etmiştir.

Her zaman büyük kalabalıkların içinde bir damla gibi görünen komünist öncülerin, böyle görevler ve sorumluluklar karşısında başları dönmediği sürece, "Dümen suyumuzda sürüklemek denizi" mümkündür.

Soma'da Maden İşçisinin Ayak Sesleri

Soma'da yaşanan maden faciasının ardından işçilerin madene çağırılması işçiler arasında tepki yaratmıştı. İşçiler madene inmiyor diyerek iş bırakmıştı. İşçiler, 25 Mayıs Pazar gününden beri Kaymakamlık önünde bekliyor.

DİSK'e bağlı Dev-Maden-Sen'e geçmeyi tartışan işçiler Dev-Maden-Sen Genel Başkanı Tayfun Görgün ve Enerji-Sen Genel Başkanı Ali Duman ile birlikte işçilerin hakları, sendika üyeliği gibi konuları konuşular.

Saatler 13.00'e gelirken öfkeli işçiler Maden İş Sendikası önüne gitti. Sendika önündeki çevik kuvvetin barikatına rağmen işçiler "Katiller dışarı" sloganı atarak yönetimin hesap vermesini istedi. Bu tepki, Maden-İş Ege Bölge Temsilcisi Tamer Küçükgençay'ın istifasını getirdi.

Öfkeli işçileri bu yatıştırma, işçiler tüm sendika yönetiminin istifasını istedi, kabul edilmezse sendikayı işgal edeceğini söyledi; ve Ege Bölgesi yönetiminin tamamı istifa etmek zorunda kaldı. Küçük küçük de olsa kazanmayı öğrenen işçiler bu defa hedefi büyüttüler ve sloganlar "Ankara istifa edecek" diyerek atılmaya başladı.

Buradan sonra işçilerin hedefi TKİ oldu. Türkiye Kömür İşletmeleri (TKİ) önünde işçiler madenlerin kamulaştırılması taleplerini haykırıyordu bu kez.

TKİ önüne gelen kaymakam saat 15.00 civarında burada işçilere açıklama yaptı; ancak işçiler TKİ müdürüyle görüşmek istedi. Kaymakam işçilere saat 17.00'de görüşme sözü verdi.

Kaymakam, Soma Kömürleri A.Ş.'nin işlettiği Atabacası Ocağı'ndaki faaliyetlerin İş Teftiş Kurulu'na durdurulduğunu açıklamak zorunda kaldı.

Sokağa çıktığı zaman kazanacağını yaşayarak öğrenen işçiler, bu gelişmelerin ardından hayatını kaybeden maden işçilerinin defnedildiği mezarlığa doğru yürüyüşe geçti. Binlerce işçi sloganlarla mezarlığa geldi, mezarlıkta madencileri madenci aileri karşıladı. Saatler 17.00'ye gelirken binlerce işçi mezarlıkta saygı duruşuna geçtiler.

Taşeron Çalışma Ölüm Demektir
Yasaklansın

İstanbul'da binlerce emekçi, Soma katliamı nedeniyle hükümeti protesto etmek ve taşeron çalışmanın yasaklanması için Kadıköy'de toplandı. Numune Hastanesi ve Tepe Natilius önünde toplanan kortejler, Kadıköy Meydanına yürüdü.

Tepe Natilius'ta en önde "Kaza Değil Cinayet. Soma'yı Unutma", "Taşeron Ölüm Demektir" pankartları açılan kortejler yürüyüşe başlayınca Kızılcakıyamet Tiyatrosu oyuncularını Soma maden katliamını ve işçilerin örgütlenmesi gerektiğini anlatan kısa bir mizansen sergiledi. Soma'da madendeki katliam ve taşeron çalışmayı protesto eden pankartlar ve dövizlerin yer aldığı kortejlerde iş cinayetlerinde yaşamını yitiren işçileri temsil eden tabutlar da taşındı.

Mücadele Birliği Platformu da "Her Yerde Devrimci Eylem, Her Adımda İktidar Hedefi" pankartı açarak yürüdü. Kortejde Gezi Sanatı da Soma'da madene yaşanan katliamı gözler önüne seren fotoğraflardan derlenmiş bir sergi oluşturdu.

Sendikalardan, devrimci yapılardan, derneklerden ve forumlardan binlerce kişi devletin Soma, Okmeydanı ve Gezi Ayaklanması başta olmak üzere katliamlarını öfkeli sloganlarla protesto ederek yürüdü. Greif, Karşı Gazetesi, Feniş, MT Reklam işçileri de taşeron çalışma sistemini protesto eden pankartlarla eylemde yer aldılar.

Miting emek ve demokrasi mücadelesinde, Haziran Ayaklanması'nda ve Soma'da yaşamını yitiren işçiler için yapılan saygı duruşuyla başladı.

Hemen ardından ilk olarak Soma'da madende 300'den fazla arkadaşını yi-

Kadın Tutsaklardan
Soma Katliamı
Açıklaması

Bakırköy zindanında kalan siyasi kadın tutsaklar, 15 Nisan günü Soma Maden Katliamı üzerine bir açıklama yaptılar. Elimize yeni ulaşan açıklamayı yayınıyoruz:

Basına ve kamuoyuna

Soma'da yaşanan madenci katliamında yaşamını kaybeden işçilerimizin ailelerine ve halkımıza başsağlığı diliyoruz.

Bakırköy Kadın Kapalı Hapisesi'nden siyasi tutsaklar olarak diyoruz ki; Soma'daki katliam, madencilik fitritından değil, kapitalist sistemin ve TC devletinin fitritından kaynaklanmaktadır.

Neoliberalizmin ülkemizdeki baş temsilcisi AKP'nin döneminde yapılan

tiren maden işçileri söz aldı. Soma maden işçisi Hidayet Merdan "Emekçi, işçi kardeşlerimizin başı sağ olsun. Türkiye'nin başı sağ olsun demiyorum, çünkü öyle dersem ocakta katliama neden olan katillere de baş sağlığı dilemiş olurum. Bu yüzden işçilerin, çalışanların emekçilerin başı sağ olsun" diyerek sözlerine başladı. Başbakan ve devlet yetkililerinin madende ölen işçiler için "Şehit" dediklerini tepki göstererek "Onlar şehit değil, çünkü onları diri diri yakıyorlar. Bu ocakta yaşanan kaza da değil, kader de değil katliam. Orada ölen arkadaşlarımız katledildi. Şehit değiller. 'Geçmiş olsun' deniyor; 'işin fitritında var' deniyor. 'Bunlar kader' deniyor; 'şükredin' deniliyor. Neye şükredelim" dedi.

Bir yıldan fazla zamandır tehlikelere karşı önlem alınması için uyarılarda bulduklarını, baret ve elbiselerinin dahi yenilenmediğini, ölümlerin bile bile yaşandığını belirten Merdan, sendikamızın da patronla işbirliği içinde olduğunu, seçim sürecinde sendika tarafından kendilerine pusulalar verilerek oy kullanıldığını da aktardı.

Maden ocağında denetim yapıldığı yönündeki açıklamalara da tepki gösteren Merdan, yaşanan facianın ardından "Burada denetleme yok, yapılmıyor" dediklerinde şaşkınlıkla karşılandığını belirtti. Denetim için gelenlerin aşağı dahi imediklerini söyleyen Merdan, "Biz sizin seslerinizi duymadık diyorlar, duymayacaklar tabii... Ben yerin binlerce metre altındayken sen gökdelenlerdesin benim sesimi nasıl duyacaksın ki..." dedi.

Yine Soma'dan gelen maden işçisi Selçuk Çetin ise "Burada işçi arkadaşlar, pankartlarına ölen arkadaşlarımızın isimlerini yazmışlar, buradan sanki arkadaşlarımızı görüyoruz. Sanki bana sen orada ne yapıyorsun diyorlar" diyerek göz yaşlarını tutamadı ve konuşmadan kürsüden ayrıldı.

Ardından DİSK temsilcileri kitleyi selamladı. DİSK Genel Sekreteri Arzu Çerkezoğlu, hükümetin "işin fitritında bu var" sözünü hatırlatarak, "AKP'nin fitritında ölüm var, taşeron çalışma sistemi var, sömürü var" dedi. Hükümetin taşeron çalışmayı yasalaştırmaya çalıştığını da hatırlatan Çerkezoğlu, taşeron çalışmanın ortadan kaldırılması için mücadele edeceklerini söyledi.

özeleştirmelerle, iş güvenliğini yok sayan yasal düzenlemeler ve uygulamalarla, taşeronlaşımın emekçilerimizin sömürüsü kat kat artmıştır. Emekçilerimizin yaşamı, ayakta kalmalarına daha fazla para doldurmak için yoksayılmaktadır. Soma'daki madenci katliamının sebebi; daha fazla kar ve ranttır.

Emekçilerimiz örgütlenmesinin hayatlığı bir kez daha çok açık bir şekilde ortaya çıkmıştır. Sarı sendikal tarzı aşarak örgütlenme zorunluluğu bir kez

İşçiler saat 17.00 olduğunda Kaymakamlıkla görüşmeye geldiler. Kaymakam maden işçilerine açıklama yaptı. İşçilerin talebi "maden kamulaşsın" Kaymakam ise "İyi koşullarda çalışmanız için illa kamulaştırma gerekmez" diyor. İşçiler ise "300 kişi daha mı ölsün" diyor. İşçiler kamulaştırma yapılmadan bu işin peşini bırakmaya caktıklarını söylüyor.

Güçlerinin farkına varan işçiler, birlikte olunca neler yapabileceklerini gördüler. Biz de maden işçilerinin güçlü ayak seslerini dinlemeye devam edeceğiz.

daha görülmüştür.

Soma katliamı, Roboski'den Sakinelere, Gezi Şehitlerine, halklarımızın yönelik saldırının son halkasıdır. Acımız, isyanımız ve mücadelemiz ortak. Rojava Devriminden ve Haziran Ayaklanması'ndan aldığımız güçle tüm halklarımızı bu ortak mücadele etrafında örgütlenerek, katliamların, halka saldırılarının hesabını sormaya çağırıyoruz.

Bakırköy Hapisesi'nden MLKP, PKK, PAJK, TKEP/L ve TKP/ML Davası Tutsakları

“Çok Kömür Çıkartmışız Ki Çok Zengin Oldular”

İzmir’de Soma için yapılan yürüyüş sırasında bir el uzandı bize. Üzerinde Deniz’in resmi olan bayrağımızı istedi bizden. “Deniz’i çok seviyoruz” dediler bize. Gelişen sohbet sırasında öğrendik, o elin SOMA’lı bir madenci eli olduğunu. Yıllarca o eller ile kömür çıkarmış. Katliam sırasında da birçok kişiyi o karanlıktan çıkardığını öğrendik. Ve ropörtaj teklifimizi ikiletmeden kabul ettiler, eşyile birlikte..

Kaç yıldır maden işçisi olarak çalışıyorsunuz?

13 yıldır aynı kişilerin madeninde çalışıyorum.

Bize biraz yeraltındaki çalışma koşullarınızdan bahsedebilir misiniz?

Çalışma şartlarımız pek iyi değil, dinlenme saatimiz kısıtlı o da yemek saati. Ayrıca hiçbir molamız yok. Kendi yiyecek ve içeceklerimizi kendimiz götürüyoruz.

Bize bulunduğunuz madenin özelliklerinden bahsedebilir misiniz?

Giriş kısmı geniş ama çalışma alanlarımız çok dar, bazı yerlerden eğilerek ve sürünerek geçiyoruz. Yeni tüneller açıyoruz, bu tünelleri demir kasalarla ve demir bağlarla sabitlemeye çalışıyoruz. Sağlam olduğu düşünülen bazı yerlere de, tahtadan destekler kullanıyorduk.

Güvenlik için alınan bu tarz önlemlerin yeterli olduğunu düşünüyor musunuz?

Önemli olan kömürün fazla çıkmasıydı, bu nedenle ihmâl fazlaydı. Herhangi bir kazada kaçış yollarımız ve yaşam odalarımız da yoktu. Kapatılan ocağa, devlet işletirken vardı. Ancak özele geçtikten sonra yaşam odaları farklı amaçlar için değiştirildi. Gaz sensörler varmış, ama onları emniyet teknikerleri kontrol ediyordu. Buna rağmen madenin içi çok sıcaktı. Hatta çoğu zaman sıcaktan terlediğimiz için, çizmelerimizin içi terle doluyor ve biz de teri boşaltıyorduk. Sadece sıcaktan çok nefessiz kaldığımız anlarda fan bezleriyle içeriye hava üfleniyordu.

Gaz maskeleriniz var mıydı, peki? Yeterli donanımda mıydı?

Ben 13 yıldır çalışıyorum, gaz maskesi yaklaşık 7 yıldır mecburi tutuldu. Ancak işçilerin bir çoğu bu maskelerin nasıl kullanacağını bilmiyordu. 45 dakikalık kullanımı var. Sadece bir kere nasıl açılacağını gösteriyorlar. Maliyeti yüksekti, kimseye açtırmıyorlardı. Zaten maskeler çok eskimişti. Ben 7-8 yıldır aynı maskeyi taşıyordum. Maskeler tek kullanımlıktı ve hiçbir bakımı yapılmadı.

Siz de arama kurtarma ekibinde çalıştınız, sanırım. Bize gözlemlerinizi anlatabilir misiniz?

Evet, onlarla birlikte çalıştım. İlk etapta kurtarma ekipleri azdı. Örneğin benim bulunduğum bölgeye 5 kişi girdik. Bizim oranın müdürü de vardı ekipte. Şu an tutuklandı sanırım. Ama onun suçlu olduğuna inanmıyorum. Çünkü baskı daha yukarıdan geliyor “hep kömür hep kömür” diye.

Ölü ya da yaralı içerideki tüm kalanlar çıkarılabildi mi? Siz tüm arkadaşlarınızın çıkarıldığını inanıyor musunuz?

İlk önce canlı ve baygın olanları çıkarmaya çalıştık. Ölenlerde vardı, ama öncelikle yaşayanları çıkarmaya çalıştık. Benim bölgede 147 kişi vardı. Hepsini çıkardık. İçlerinden ölen kişi sayısı 3. İçeride kimsenin kalmadığını inanıyorum ama, 301 kişiden daha fazla kişiyi kaybettiğimizi düşünüyorum. Yüzlerce cenaze gömüldü, dışarıya giden cenazeler oldu. Bir köyün neredeyse erkeklerinin tamamına yakını madene hayatını kaybetti. Bu sayı daha fazladır. Bakan Taner Yıldız “300’ü geçmeyecek” dedi zaten. 301’de kaldı. Çoğu arkadaşımızı kurtardık. Bu yüzden içim biraz rahat. Ama kurtaramadığımız arkadaşlarımız da haklarını helal etsinler, elimizden geleni biz yaptık.

Soma halkının bu katliama tepkisi nasıl?

Soma halkı çok öfkeli. Ama polisler bastırdı. O yüzden tepki gösteremiyorlar. Sadece belediyenin önünde, adliyenin önünde bekliyorlar. Taşeron sistemini ve bağlı oldukları sendikayı istemiyorlar. Türkiye değil dünya ayağa kalktı ama Soma ayaklanmadı. Acımızı yaşamamıza bile izin verilmedi. Polisler tomalarla karşılık verdi, gençlerimiz yerlerde sürüklendi.

Sendikadan istifa etmeyi düşünüyor musunuz?

Evet çoğu arkadaşım gibi ben de düşünüyorum. Bu süreçte yanımızda olmadı. Bu kadar ihmale göz yumdu.

Siz bir madenci eşi olarak bu olaylar karşısında ne hissediyorsunuz?

Ben çok üzgünüm. Bizim yaşadığımız zorluklar hep vardı. Zaten yıllardır 3 kuruşla geçiniyorduk. Evlerimiz kira, kredi boçlarımız var, çocuklarımızın masrafları, kimsenin haberi yoktu bizden. Biz Soma halkı olarak öfkeliyiz; neden bugüne kadar bize sahip çıkılmadı? Yetkililer de bu konuda hiçbir şey yapmadı. Eşimiz öldükten sonra biz tazminat ne yapalım? Ben de 301 kişinin öldüğüne inanmıyorum. Her zaman bunun üstünü örtmeye çalıştılar. Madenci yakınları olarak bizi madenlere sokmadılar, müdahale ettiler. Mesela eşlerimizin çalışma koşullarını görmek istedik. Fakat bizi madene sokmadılar. Sadece on dakikalık maden gezisi düzenlendi. Daha fazla ilerlememize izin verilmedi. Eşlerimizin çalışma koşullarını göremedik.

Astında katliamdan sonra insanlar size ulaşmaya çalıştılar, ama Soma’ya giriş çıkışlar engellendiği için bu mümkün olamadı...

Dışarıdan gelenler provakator olarak duyuruldu. Hatta hutbelerde sırt çantalı insanların buraya gelerek ortalkı karıştıracakları söylendi. Biz acımızı yaşamak istedik. Ama izin vermediler. Benim iki çocuğumun ikisi de polise düşman oldu. Ayrıca sayın Başbakanımız diyor ki “Ben o patronu hiç tanımıyorum. Uzaktan yakından alakam yok.” O halde patronumuz bizi neyin karşılığında Manisa’ya, mitinglere götürdü.

Sizi mitinglere zorla mı götürdü?

Evet, zorla. Özellikle bir Pazar günü Manisa mitingine gelmişti başbakan. Oraya götürüldük, yüzlerce otobüsle. Maden çalışmadı o gün. Nerden geldi bu kadar kaynak?

Peki, koşullarınız değişmedi, siz bu koşullar altında aynı madene tekrar işbaşı yapacak mısınız?

Aynı l’ine kadar madenin tekrar açılacağı söylentisi var. Ancak ben gitmeyi düşünmüyorum. Bazı arkadaşlarımıza mesajla “iş başı” bilgisi gelmiş. Bir arkadaşım çalışacağını söylüyordu. Ne yapсын mecburen çalışacak. Aynı l’inden sonra ihtiyacı olan yavaş yavaş çalışmaya başlayacak. Ancak koşullarımız değişmedi ve aynı şey bizim başımıza da gelebilir. Bizim çıkışımız olmaz o madenden.

Biz madencilerin soyunma odalarına da girdik ve kötü koşulları gördük. Sendikamızın hiçbir tutumu yok mu koşullarınıza karşı?

Evet odalarımız çok kötü şartlar altında. Sendika bunun düzelmesi için hiçbir şey yapmadı. Zaten her şey paraylaydı. İçtiğimiz çay bile!

Yangın başladığı zaman sendika yanınızda mıydı?

Hiçbirisi gelmedi. Geçmiş olsun deyip, baş sağlığı dileyen olmadı. Bizim sırtımızdan hepsi çok lüks hayat yaşıyorlar ama, hiçbirisi yanımızda olmadı.

Maden yönetiminin sendikayla doğrudan bir bağı olduğu söyleniyor. Sendikaya seçilenler aranızdan biri değil miydi?

Onlar zaten kendilerini seçtiler. Muhalefet yoktu karşılarında. Biz de bize verilen kapalı zarflarla oy kullandık. Zaten muhalefet olmadığı için 5 kişi bile oy kullansa seçimi kazanacaklardı. Zaten sendikadan istifa etmeyi düşünmüyoruz.

Aranızda çocuk işçiler var mıydı?

Aramızda çocuk çalışan yoktu, en azından benim bildiğim yok.

Sizin eklemek istedikleriniz var mı?

Taşeron sistemin kaldırılmasını istiyoruz. Ben 13 yıldır bu şartlar altında ilerlemeden çalışıyorum, hepimiz öyleyiz. Ama benim çalıştığım taşeron şirketinin eskiden 1 evi varken, şimdi daireleri, arsaları var.

Çok çalışmışınız o zaman...

Evet çok çalışmışız (Gülüşmeler). Çok kömür çıkartmışız ki, bizim sırtımızdan taşeronlar bu kadar zengin oldu.

(Madenci eşine) Sizin madenci eşlerinize ve tüm kadınlara söylemek istediğiniz bir şey var mı?

Biz eşlerimizin arkasındayız. Şartların daha iyi olmasını istiyoruz. Şimdi Soma’yı dünya duydu, keşke böyle duymasaydı, keşke acıyla anılmasaydı Soma.

İlk gün biz oradaydık. Soma devlet hastanesi bahçesinde bir kişi “küçük bir çocuk öldürüldü. Ona tepki olarak bütün ülke ayağa kalktı. Şimdi neden tepki gösterilmiyor?” diye tepki vardı. Sonrasında her yerde eylemler yapıldı.

Türkiye değil dünya ayağa kalktı. Ama Soma ayaklanmadı. Yapılan eylemlerden çok mutlu olduk. Pankartlar diyor ki: “Yanan Bizdik Siz Kömür Sandınız!”. O gerçekten doğru. Yer altı işçisi maddi sıkıntılar içinde. Aldığı para az. Çalışırsa 50 tl yevmiye. İşe gitmezse 100 tl kesiliyor.

Çok teşekkür ediyoruz, tekrar acınızı tazeledik ama...

Biz çok teşekkür ediyoruz.

Acılar Paylaştıkça Azalır

Roboski katliamında yaşamını yitiren 34 kişinin aileleri, Soma’daki faciada yaşamını yitiren işçilerin ailelerini ziyaret etti.

24 Mayıs günü sabah saatlerinde İzmir’den TAY-DER, İHD, ÖHD yöneticilerinin eşliğinde Soma için yola çıkan Roboskili aileleri, Soma girişinde emniyet yetkilileri tarafından durduruldu. Soma Kaymakamı’nın aldığı karar gereği Roboskili aileler, kent merkezinin dışından eskort eşliğinde Soma Mezarlığı’na gitti.

Roboskili aileler, mezarlıkta Soma Kaymakamı Mehmet Bahadır Akça tarafından karşılandı. Akça ailelere, “Sizler çok acı çektiniz” diyerek acılarını paylaştıklarını söylemesi üzerine Roboskili anne Mercan Encü, “Acıyı çeken, yaşayan bilir” diyerek yanıt verdi. Soma faciasında yaşamlarını yitirenlerin mezarlıklarına gelen Roboskili aneler, ziyaretlerinden sonra bir açıklama yaptı.

Mercan Encü yaptığı açıklamada, herkesin acısının derin olduğunu belirterek, “Acılarımız derin ve ortak olduğu için her acıya gitmeye koşmaya çalışıyoruz. Roboskili aileler olarak bizler evlat, baba ve kardeş acısı yaşadık. Bu nedenle Somali ailelere geçmiş olsun demeye ve başsağlığı dilemeye geldik. Bizler 15-20 yaşları arasında küçük çocuklarımızı yitirdik. Devlet Roboski’nin faillerini yargılasaydı, bugün burada olmayacaktık. Yaşanan vahşetlerin önü alınmış olsaydı, yoksulluk nedeniyle bu insanlarda ölmeyecekti. Bu insanlar bu ülkenin vatandaşıdır. Ama devlet bu insanları vatandaş olarak görmüyor. Başbakan yaşanan bu katliamda insanları maaşa bağlayarak yatıştırmak istiyor” diye konuştu.

Burada konuşan Veli Encü ise, “Ne demeli nasıl başlamalı söze biliyorum. Bugün bizler burada, yaşanan acının benzerini yaşamış Roboskili aileler olarak Soma faciasında hayatını kaybeden, ekmeğini kazanmak için şehit düzen aileleri ve kardeşlerimizi ziyaret etmeye geldik. Eğer acılarımızı ortaklaştırıyor ve ayımlarıyorsak, samimi

ÜÇ CÜMLE ÜÇ İŞARET

Taylan Işık

İlkinden başlayalım. İki, 70’li yılların ikinci yarısında söylenmişti ve şöyle: “Bana sağcılar adam öldürüyor dedirtemezsiniz.”

Sözün sahibi, şimdilerde kimilerinin “demokrat”, gerçekte her daim anti-komünist, tepeden tırnağa faşist Süleyman Demirel’dir.

İkinci cümle 90’lı yılların ortalarında, iç savaşın oldukça şiddetlendiği, polislin açık infazlarla devrimcileri katlettiği, burjuvazinin egemen olarak kalabilmesi için A.Çatlı gibi katillere muhtaç duruma düştüğü yıllarda söylendi. Şöyleydi: “Polisin elini soğutmayız.” Sözün sahibi yine Demirel idi.

Üçüncüsü, RT Erdoğan’a ait olup hafızalarda henüz tüm tazeliğini koruyor. Cümle şöyleydi: “Polis nasıl sabrediyor şaşıyorum”.

İlkinden başladık, sonuncusundan devam edelim.

RT Erdoğan’ın sözlerinin Türkçe’si belli: Vurmak, öldürmek için neyi bekliyorsunuz? Bu, sınıf savaşında karşı devrime ilişkin “yeni” bir durumdur. Karşı-devrim vurucu güçlerini daha aktif, daha saldırgan hale getirme zorunluluğunu hissediyor. “Vur” emri başbakan tarafından polise verilmiştir.

Aslında polislin, yani en azından şu içinde bulunduğumuz aşama için hükümetin elindeki en vurucu, en aktif gücün, ne sabrettiği var ne de bir şey beklediği. Polis, kendince uygun gördüğü koşullar oluştuğunda zaten gözünü kırpmadan -nişan alma durumu hariç- insanları öldürmek üzere ateş ediyor.

Ne var ki polis burjuva yasalara dayanarak değil, çiğneyerek, oldubitti yaparak karşı devrime gerekli olan terörü uyguluyordu.

Bu durum ne hükümete, dinci faşist iktidara ve onun başı RT Erdoğan’a ne de polise yeterli geliyordu. Polisin daha hızlı, daha vurucu, daha öldürücü hareket edebilmesi için ona en azından sözlü bir dayanak gerekiyordu. RT Erdoğan, “nasıl sabrediyorsunuz” diyerek bu “vur emri”ni çıkarmış oldu.

Şimdi bu üç cümlenin temel ortak noktalarına gelebiliriz.

Birinci ortak nokta, her üçünün devrimci güçler, eylem halindeki emekçi sınıflar hakkında “vur emri” olmalarıdır.

Faşist Demirel, 70’li yılların ikinci yarısında sokaklarda her gün devrimcileri katleden MHP’li faşistlere bu unutulmayan cümlesiyle arka çıkmıştı. Yani MHP’li faşistler öldürmeye devam edebilirlerdi.

Demirel, bu defa 90’lı yılların ortalarında sokaklarda, evlerde, bulabildikleri her yerde devrimcileri açık infazlarla katleden polisler için yönelik eleştiriler artınca, “Polisin elini soğutamayın” diyerek “öldürmeye devam” işaretini vermişti.

Bu üç işaretin ikinci ortak noktası, her üçünün de, devrimci dalganın yükseldiği, sınıf savaşının iç savaş boyutuna geldiği, emekçi sınıfların devrimci kitle hareketinin tekelci sermaye egemenliğini sarsacak boyuta ulaştığı dönemlerde ortaya çıkmış olmalarıdır.

Üçüncü ortak nokta, bu işaretlerden sonra, polis, asker, sivil faşist terörün dizginlerinden boşanmasına tırmanışa geçmiş olmasıdır.

Sonuncusunu biliyoruz. Haziran Halk Ayaklanması karşısında sınırsız bir korkuya kapılan RT Erdoğan, kendisini ve kendisiyle özdeşleştirdiği düzeni yıkımdan kurtarabilmek için devlet terörünü son sınırına kadar kullanmaktan geri durmayacağını, “Nasıl sabrediyorsunuz” şifresiyle verdiği “vur emri”yle ortaya koymuş oldu.

Tekelci sermaye sınıfı ve onun politik güçleri devrimci yükselişi ancak devlet ve devletin emrindeki paramiliter faşist güçlerin terörüyle engelleyebileceklerini düşünüyorlar. Sermaye sınıfının “klasik” özelliği kazanmış politikasıdır bu. Korku salarak düzeni yıkımdan kurtarma..

Peki ya sonuç?

Yakın tarihimiz göstermiştir ki, tekelci sermaye sınıfının ve onun politik güçlerinin her büyük terör dalgası, emekçi sınıfların, ezilen halkların devrimci güçlerin yıkıcı devrimci dalgasıyla karşılaşmıştır.

Tarih tekrerr etmiyor, etmez de. Tekerrür ediyor görüldüğü anda dahi aslında o spiral bir hareketle ileriye, yeni ve daha ileri bir topluma akışını sürdürüyor olur.

Büyük bir kesinlikle tekelci sermaye sınıfının egemenliğine son verecek bir alt-üst oluşa doğru gidiyoruz.

Devrim, sonucuna varacak!

duygu ve duyarlılıklarla paylaşıyorsak bu birlikte olduğumuz göstergesi olur ve ancak acılar paylaştıkça azalır. Biz bu amaçla buradayız. Roboski’de bilerek planlı bir şekilde katledilen kardeşlerimizin ölümlerine kaza, kader ve işin fitratında var diyenler de hala bu ölümlerden ders almadıklarının ve almayacaklarının göstergesidir” diyerek, Soma’da yaşamını yitiren maden işçilerinin ailelerine ve akrabalarına baş sağlığı diledi.

Yapılan açıklamalardan sonra Roboski ailesi heyeti mezarlıktan ayrılarak İzmir’in Kınık ilçesine bağlı Elmadag köyünde yaşamını yitirenlerin ailelerini ziyarete gitti. Kınık’a bağlı Elmadere köyüne de giden aileleri, maden ocağında yaşamını yitiren Doğan Yıldırım’ın annesi Selca Yıldırım karşılandı. Roboskili anne, “Roboski’den buraya sizin acınızı paylaşmaya geldik” derken, Selcan Yıldırım ise, “Acımız derin, gül gibi çocuklarımızı toprağın altında bıraktık” dedi.

Aileler, buradan faciada yaşamını yitiren Sami ve İlkay Yıldırım’ın evine gitti. İlkay Yıldırım’ın eşi Aslı Yıldırım kapıda aileleri karşıladı.

**Adam diktatör falan değil,
sadece arada bir hobi olarak
halkın bir kesimini ölümle tehdit ediyor.**

İşçi Gençlik Örgütlenmesi Üzerine

riyi bekliyorsan, sermayenin en büyüğünü o alana yatırırın, arge çalışmalarını o alanda yoğunlaştırır, personelini en çok o alanda görevlendirirsin.

Bir alanda marka olmak, sosyolojik-psikolojik bir eşşğin aşılması, kendini kabul ettirmesi anlamına gelir. Ve bir kez bu eşşik aşıldı mı, ondan sonrası çok daha güçlü gelir. Ama bir alanda kendini kabul ettirmek, uzun soluklu, ısrarlı ve sistematik bir çalışmanın ürünü olabilir ancak.

Tekelci holdingleri bir kenara bırakıp Türkiye ve Kürdistan'ın yarım asırlık devrimci pratiğine bakalım, "marka" örnekleri konusunda hayli zengin bir birikim bulacağız. Kürt ulusal hareketi, doğası gereği, Kürt örgütlenmesidir. Zamanın (80 öncesi) kastediyoruz TKP'si denince akla işçi sınıfı ve sendikalar içindeki gücü gelirdi. Yine zamanın Devrimci Yoluna öğrenci karakteri damgasını vurmuştu. Bunun gibi, başka devrimci örgütleri ele aldığımızda, ilk akla gelen, onları karakterize eden şeyler vardır; kimisi "varoş" örgütlenmeleri olarak, kimisi Dersimli köylülerin örgütlenmesi olarak, kimisi öğrenci çevreleri olarak öne çıkarlar. Bu örgütler her ne kadar başka iddialara sahip olsalar da genel algı bu yöndedir.

Leninistlerin öncülleri olan 80 öncesi Emegın Birliği de esas olarak yoksul köylülüğün örgütlenmesiydi. Yine bir başka zaman diliminde, 90'li yıllarda, Leninist harekete damgasını vuran faaliyet şehir gırlı faaliyetiydi.

Ciddi bir tespit yapıldığında ona uygun adımların da aynı ciddiyette atılması gerekir. Devrimde zaferi elde etmek için işçileri, özellikle de genç işçileri örgütlemek gerektiği, böyle bir tespittir. Devrim ve iktidar perspektifimiz, devrimci sloganlarımız genç işçilerle buluşmamızda bize büyük avantaj sağlıyor. İçinde bulunduğumuz ayaklanma ortamında genç işçilerin eğilimi devrimci yöndedir. Bu avantajı nasıl değerlendirecek, onları nasıl örgütleyeceğiz? İşin bir yönü, gereken önem ve ağırlığı verme, diğer yönü ise doğru örgütlenme araç ve yöntemlerini başarıyla uygulamadır.

Gereken önem ve ağırlığı verme der-

ken ne kastediyoruz? İlk bakışta alakasız gibi görünecek bir örneğe başvuralım... Örneğin Koç Holding, onlarca işkolunda faaliyet yürütür. Ama bunların içinde özellikle otomotiv ve beyaz eşyada marka olmuştur. Faaliyetinin motor gücü bunlardır. Türkiye'de otomobil ve beyaz eşya denilince bu markalar akla gelir. Onlarca farklı işkolunda birden faaliyet yürüten holding, bu markalarla anılır. Farklı alanlarda yürütülen faaliyetler birbirleriyle rekabet halinde değiller elbet. Ama bir iki alan öne çıkmış, motor güç olmuş, marka haline gelmiş ve faaliyetin tümüne damgasını vurmuştur. Bu alanlar da tesadüfen belirlenmez. Hangi alandan en büyük getiri-

**Kadir Topbaş'ın deniz minibüsü hizmetinin ardından
Melih Gökçek de yağmurda baraja dönüşen alt geçit hizmeti başlattı.**

Bugün bizim faaliyetimizi karakterize eden şey nedir? Birbirini bütünleyen pek çok alanda birden devrimci çalışma yürütüyoruz. İlk akla gelen, kültür-sanat alanıdır. Bu, o alanda yürütülen faaliyete yönelik bir eleştiri değil, tersine, bu faaliyetin başarısını tespit eder. Demek ki sistematik, uzun soluklu çalışma ve kurumsallaşma başarı getiriyor.

Biz hangi alanlarda ileri atılmak istiyoruz? İşçi gençlik mi? O halde "yatırım"ın çoğunu o tarafa yapmalı, işçi gençlik içinde çok daha sistematik bir çalışma ve kurumsallaşma için bu alana daha büyük bir ağırlık ve önem vermeliyiz.

70'li yılların GEB deneyimi, halen

daha aşılamamış büyük bir hazinedir bizim için. Genç işçi ve emekçileri kahvehanelerden çekip alan ama öte yandan sendikalar mücadelenin dar sınırları içinde de kurtaran, doğrudan doğruya siyasal devrimci yönü öne çıkan örgütlenmelerdir Genç Emekçiler Birlikleri. Güncel devrimci koşullar GEB'i her yerde örgütlememiz için hiç olmadığı kadar imkan tanıyor. Büyük fabrikalardan madenlere, küçük atölyelerden yoksul mahallelere kadar her yerde GEB'i örgütlemeliyiz. Leninistleri karakterize eden şey, genç işçiler olmalı. GEB bizim en öne çıkan markamız olmalı. Daha fazla Yaşar, daha fazla Murat... İşte o zaman devrimin zaferinden emin olabiliriz.

KATİL YİNE SERBEST

Ethem Sansülük davasında mahkeme heyeti yine aynı tavrı göstererek katil polis Şahbaz'ı korudu.

Haziran ayaklanmasında polis tarafından katledilen Ethem Sansülük duruşması Ankara Adliyesi'nde görüldü. Her duruşma öncesi Adliye ve çevresini çembere alan polisler adliyenin içinde jandarma, çevik kuvvet, sivil polis, hazır bekletildi. Duruşma salonunda onlarca asker bekletildi.

Duruşmaya sanık polis ve avukatları ile Sansülük ailesi ve avukatları katıldı. Duruşmaya çok sayıda avukat ve siyasi parti temsilcisi de katılırken, Berkin Elvan'ın babası Sami Elvan da Sansülük ailesine destek amacıyla katıldı.

Mahkemede ilk tartışma alınan yoğun önlemler nedeniyle başladı. Avukatlar itirazlarda bulunarak, "geçmek istiyoruz jandarma bizi itiyor; böyle jandarma yıkmakla bu çözülmez" diye tepki gösterdi. Bunun üzerine mahkeme başkanı "böyle uygun görüldük" diyerek, tepkileri dikkate almadı. Bunun üzerine salonda duruşmayı izleyenlerden "6. filoyu da getirin az gelmiş" sözleriyle tepki gösterdi.

Mahkemede sözlü sunumlar yapıldıktan sonra olay gününe ait görüntülerin yer aldığı görüntü kayıtları da mahkeme heyetine sunuldu. Avukatlar, kayıtlarda sanık polis Şahbaz'ın kendini korumak, meşru müdafaa düşüncesiyle hareket etmediğini, öldürmek kastıyla davrandığını belirterek,

görüntülerde her şeyin net biçimde görüldüğünü belirtti. Ayrıca avukatlar, görüntü delili nedeniyle, olayın şüpheye yer bırakmayacak biçimde açık olduğunu gerekçe göstererek tanıkların dinlenmesi talebinden de vazgeçti. Görüntü kayıtlarının yanı sıra iki ayrı psikolojik rapor aldıklarını söyleyen Sansülük ailesinin avukatları, sanığın yalan söyleyip söylemediğinin de bu şekilde tespit edileceğini ifade etti.

Sanık avukatları ise bilirkişi raporu dışındaki hiçbir raporun mahkemeye dikkate alınmaması gerektiğini savunarak, sanığın saldırıya uğradığını, kendisini korumaya çalıştığını söyledi. Ayrıca sanık avukatları, tutukluluk koşullarının olmadığını belirterek, sanık polis Şahbaz'ın duruşmalardan varestede tutulmasını talep etti. Sansülük ailesinin avukatları ise teşhis yapılacağı için sonraki duruşmalarda sanığın varestede tutulması için koşulların oluşmadığını belirtti.

Daha sonra söz alan savcı ise talepler doğrultusunda şunları söyledi: "Sanığın sabit adresinin olması, delilleri karartma ve kaçma şüphesi olmadığı için tutuklama talebinin reddi talep olmur."

Ardından mahkeme heyeti duruşmaya kısa bir ara verdi. Verilen arada salondaki izleyiciler salonda bulunan savcıya "Sen de katilsin. Kaç para verdiler satılmış" diye tepki gösterdi.

Aranın ardından mahkeme heyeti savcılığın talebine paralel olarak sanığın kaçma

ve delilleri karartma şüphesi olmadığı, adli kontrole tabi olduğu ve duruşmalara katıldığı gerekçesiyle tutuksuz yargılanmasına karar vererek, duruşmayı 7 Temmuz'a erteledi.

Karara tepki gösteren Sansülük ailesi ve salondakiler sert tepki gösterdi. Mahkeme heyetinin bulunduğu platforma su şişeleri atıldı. Bu sırada sanık polis Ahmet Şahbaz, mahkeme heyetinin bulunduğu platforma tırmanarak kaçtı. Sloganlarla tepki gösteren kalabalık, adliyeden çıkana kadar protestosunu sürdürdü.

Adliyenin önünde Ethem'in annesi ve avukatların yaptığı açıklamadan sonra dışarıda bekleyen kalabalık dağıldı.

Kartal Adliyesi'nde Yargılama Komedi

Haziran Ayaklanması'nda ölümsüzleşen Mehmet Ayvaltaş'ın katillerinin 21 Mayıs günü Kartal Adliyesi'nde duruşması görüldü. Mehmet Ayvaltaş 2 Haziran'da 1 Mayıs Mahallesi'nde yapılan eylemde bir aracın çarpması sonucu hayatını kaybetmişti.

Kartal Adliyesi'nde Mehmet Ayvaltaş'ın davası başladığında dışarıda yüzlerce kişi davayı takip etmek için adliyenin önünde pankartlarla, sloganlarla toplandı. "Güvenlik" gerekçesi ile salona Ayvaltaş ailesi, müdahiller ve avukatlar dışında kimse alınmadı. Tanıklar dinlendi. Eylem sırasında otoyolun kapatıldığı ve aydınlık havada kasıtlı olarak aracın kitlenin üzerine sürüldüğü anlatıldı. Avukatlar; delillerin incelenmesini, olay yerinde keşif yapılmasını ve 3 duruşmaya gelmeyen katil Mehmet Görkem Demirbaşın tutuklanmasını talep etti.

Kısa bir aranın ardından alınan kararda; sanık Görkem Demirbaş hakkında yakalama kararı çıkarılmasına, delillerin incelenmesine karar verildi. Avukatların diğer talepleri rededildi. Duruşma 22 Eylül 2014 saat 09:30 ertelendi.

Duruşma sırasında, dışarıdaki kitle sloganlarla bekliyordu. Orada bulunan kurumlar adına konuşmalar yapıldı. Mücadele Birliği temsilcisi de bir konuşma yaptı ve ardından Grup Emegé Ezgi marşlar söy-

ledi. Duruşmanın ardından Ayvaltaş ailesi ve avukatlar duruşmanın sonuçları ile ilgili bilgiler aktarırken Mehmet Ayvaltaş'ın babası fenalaştı, öfkesini haykırdı.

Burjuva hukukunun bir yargılama tiyatrosu daha bu şekilde sona erdi.

Mehmet Ayvaltaş Ve Soma İçin Yüründü

Davanın ardından akşam saatlerinde Kadıköy'de biraraya gelen devrimci örgütler yürüyüş yaptılar. Toplanan kitle Metrobüs yönündeki yolu trafiğe kapatarak oturma eylemi yaptı. Mehmet Ayvaltaş başta olmak üzere Haziran Ayaklanması'nda ölümsüzleşenler ile Soma'da madene katledilen işçilerin anılmasından sonra sloganlar atıldı. Sloganlarla birlikte kitle Mehmet Ayvaltaş Parkı'na yürüdü. Volkan Ayvaltaş'ın ve Mustafa Kartal'ın mahkemede yaşanan adletsizliklerle ilgi konuşmalarından sonra kitle Altıyol geldi ve bir süre bekledikten sonra sloganlarla eylem sona erdi.

Gezi eylemlerinin yıldönümü için seferber edilen 25.000 polis ve 50 TOMA'nın ardından Yunanistan'da panik: "Lan bunlar bize dalacak galiba!"

Zaytung

EGE ÜNİVERSİTESİ İŞGALİ VE SONRASI

Ege Üniversitesi'nde okuyan öğrenciler Soma, Berkin Elvan, Alternatif Öğrenci Şenlikleri ve sabah saatlerinde polis saldırganlığıyla Okmeydanı'nda yaşanan olayları protesto etmek için 22 Mayıs günü işgal eylemi başlattı. 22 Mayıs günü saat 12.30'da kapılara kilit vurularak işgal başladı.

Aralarında DÖB'li öğrencilerinde bulunduğu Ege Boykot Komitesi taleplerini şöyle sıraladı:

“-Ege Üniversitesi Rektörlüğü Soma'da yaşananın kaza değil katliam olduğunu kabul eden bir açıklama yapmasın”

-Canan Kulaksız Alternatif Öğrenci Şenlikleri ve Soma için çadır kuran öğrencilere yapılan saldırıyı kınayan bir açıklama yapсын

-Ege Üniversitesi başta olmak üzere üniversitelerdeki polis ablukası son bulsun

-İşgale katılan öğrenciler hakkında adli- idari bir soruşturma başlatılmasın”

Ege Üniversitesi'nde başlatılan işgale öğretim üyeleri ve asistanların da destek verdiği bildirildi.

Tüm gün süren işgalin ardından gece saat 03.00 civarında işgalci öğrencilere polis baskını yapıldı.

Ege Üniversitesi Yabancı Diller Ek Binası işgaline saat 03.00'de polis saldırdı. Çok sayıda çevik kuvvet, özel hareket, Toma ve itfaiye araçlarıyla birlikte saldıran ekiplere helikopter de eşlik etti. Bir saati aşkın bir süre polisi oyalarak çatıya çıkan öğrencilere, çatıyı delen özel hareket timleri müdahale etti. 38 kişi ağır darp ve işkence ile gözaltına alındı. Gözaltına alınanlar Bozyaka Asayiş Müdürlüğüne tutuluyorlardı.

Gözaltına alınanlar arasında DOB'lu bir öğrenci olan Servet Kaya da vardı.

Muayene için gözaltına alınanlar iki araçla hastaneye götürüldüler. Bir araç öğrenci Seyfi Demirsoy Hastanesi, diğer otobüs Bozyaka SSK Hastanesine götürüldü.

Ege Boykot Komitesi'nin çağrısıyla 23 Mayıs 12.30 sıralarında, Ege Üniversitesi Edebiyat Fakültesi önünde toplanılıp, sloganlar eşliğinde kampüs içinde yürünerek saldırıya tepki gösterildi. Kampüs içinde basın açıklaması okunduktan sonra, rektörlüğe doğru gidilip yarım saatlik oturma eylemi yapıldı. Oturma eylemi sırasında öğrenciler ana caddeye oturup, yolun bir kısmını trafiğe kapattı. Oturma eylemi sonrasında tekrar Edebiyat Fakültesine doğru yüründü. DÖB'li öğrencilerin de katıldığı bu eylemde, “Soma'nın Hesabı Sorulacak”, “Katil Devlet Hesap Verecek”, “Katil Polis Üniversiteden Defol”, “İş Kazası Değil, Bu Bir Katliam” sloganları atıldı.

Ege İşgalcisi Öğrenciler Serbest

25 Mayıs günü sabah saatlerinden itibaren Bayraklı Adliyesi'ne getirilen öğrencileri İzmirli yerli bırakmadı.

Adliye binasında bekleyenler gün boyunca, gerek sloganlarla, gerekse halaylarla uzun bekleyişten sonra tutsaklarına kavuştular.

Toplam 39 gözaltının 1'i hastaneden, 20'si savcılık sorguları yapılmadan bırakıldılar. Ancak 6 kişi nöbetçi hakimliğe tutuklanmaları ve diğer 12 kişi de adli gözetim koşuluyla mahkemeye sevk edildiler. Uzun bekleyişin ardından kalan tutsaklar da adli gözetim koşuluyla serbest bırakıldılar.

Adliye girişinde sloganlarla karşılanan her tutsak oldukça mutlu oldu.

Tüm tutsakların serbest kalmasıyla Adliye çıkışında Boykot Komitesi ve ÇHD adına açıklamalar ve sloganlarla bekleyiş sona ermiş oldu

İzmir/ DÖB

Öğrenci Gençliğin Örgütlü Mücadelesi Üzerine

Gençlik daha dar anlamıyla öğrenci gençlik hatta artık '90 kuşağı' öğrenci gençliği... Neredeydi? Şimdi nerede?

Gezi öncesine bakıyoruz, apolitik 90 kuşağı deniyor. Sonrasında ne oldu barikatların en önlerinde savaşan, mizahın en politliğini meydanlarda yaratan, okullarda forumlar, işgaller, boykotlar... Açılmış bilinçler var ortada. Körelmesine izin verilmemesi gereken beyinler.

Çok uzağa gitmeye gerek yok, SOMA var. Yani başımızda yaşanan bir katliam, bir işçi katliamı... Ortaokullara kadar yayılan, hatta çoğu yerlerde liselilerin üniversitelilerden daha aktif olduğu boykotlar gördük. Üniversitelerde işgaller var. Ege Üniversitesi'nde yaşanan işgalde öğrenciler yaka paça gözaltına alınıp, ağır işkencelere maruz kaldılar. İstanbul Teknik Üniversitesi'nde öğrencilerin okulun Soma Holding ile yaptığı ilişkisinin fes edilmesini sağladılar ve işgallerine bir kazanımla son verdiler.

Peki, ne için göze alıyor gençlik bunları, kendi mücadelesinin halk yığınları ve işçi sınıfının mücadelesinden ayrı olmadığını biliyor. İşçi sınıfının mücadelesini kendi içinde barındırmayan, sınıfın mücadelesini daha yukarıya yükseltmeyen bir gençlik mücadelesinde devamlılık ve verimlilik sağlanamaz. Dar, okul duvarları dışına çıkamamış bir öğrenci hareketi kitlelerden kopuk ve devrimci ilerlemeden yoksun, kısır bir hareket olur. Öğrenci hareketi içerisinde verilecek mücadele, mezun olana kadar ki zamanı sosyal- demokrat, sosyalist, devrimci vb. olarak geçirmek, birkaç küçük eylemlik düzenleyip kafe lafazanlığı yapma yeri değildir, olamaz. Öğrenci hareketi tüm dönemler de olduğu gibi şimdi de kitlelerin mücadelesinin odak noktası, ateşleyicisi, önderliğini yapacağı yerler olmalıdır.

Gençlik bunu yapabilecek potansiyeli taşıyor olsa bile, gençliği ilerletebilecek devrimci kitle önderlerine ihtiyaç vardır ki -şu dönem de bunun ihtiyacı açık ve nettir.-Biriken potansiyeli dışa vurmayı bekleyen bir yığın gençliğin harekete geçmesi için; canlı, çalışkan, güçlü, iyi propaganda yeteneğine sahip kitle önderlerine gereksinim duyulduğu bir dönemdeyiz. Geçmişe dönüp baktığımızda yıllar boyunca hafızalarımıza kazınan isimlerin gençlik içinden çıktıklarını biliyoruz. Her yerde Denizlerin cüretinden bahsedilmesinin nedeni de budur. “Deniz Gezmiş iyi bir kitle önderiydi” sözlerini de sıklıkla duyarız. Denizlerin cüretini kuşanmanın en anlamlı olduğu dönemlerde yaşıyoruz. Kitle önderliği yapabilecek potansiyeli taşıyan her bireyin bu konuda kendini geliştirmesi için her an hareketlilik içinde pratik faaliyette bulunması gerekir. Elbette ihtiyacımız olan tek şey kitle önderleri değildir. Öğrenci gençliğin içerisindeki, her an kaynamaya hazır olan enerjiyi kullanmayı da bilmek gerektir. Öğrenci gençlik hareketinin örgütlü bir mücadeleye dönüşebilmesi için bu şarttır. Lenin Gençlik Üzerine adlı kitabında,

“Örgütlenme görevlerimiz üzerine bir yoldaşa mektup” adlı bölümde şöyle der; “Harekete hizmet eden çeşitli gruplar; üniversiteliler grupları, liseliler grupları... ulaştırma, basın grupları, örgütlenme grupları vb... İşte bu tip komite kurullarına, kol ya da örgütlerine göre örgütlenmelidir. Tüm bir gizli örgütlenme sanatının, tüm hareketin yönetimi elde tutarak, her şeyden yararlanmaya, herkese ve her bireye yapacak bir iş verme'ye dayanması gerekir.” (sf, 60). Lenin'in de söylediği üzere herkese ve her bireye yapabileceği ve yetenekleri ölçüsün de bir iş vermek, bunu komiteler halinde kendi karar mekanizmaları ile yapabilmelerini sağlamak tüm hareketin yönetim altında tutabilmeyi hem de devamlılığını ve verimliliğini sağlayacaktır. Sonuç olarak; her bireyin kitleleri harekete geçirmek için çaba göstermesi, çalışması ve Denizlerin cüretini kuşanarak mücadeleyi yaklaştırmak bir devrim ile taçlandırması gerekiyor. Yaşadığımız günler mücadele etmenin zorunluluk gerektirdiği günlerdir. Ve bu daha bir başlangıçtır, mücadeleye devam...

Bir DÖB'li

Umut Güneş

Devrim Yaptığımızın Bilincinde Olmak!

“Bugün için yüzleri, binleri yönetiyoruz ama yarın on binleri, yüz binleri yöneteceğiz. Bu nedenle her açıdan gelişkin kadrolar olmak zorundayız.” (Leninist bir tutsağın mektubundan)

Bu sözler 2008 krizinin hemen öncesinde, tam da bugün yaşadığımız ayaklanma günleri için söylenmiştir. Gerçekten de milyonlar sokaklara döküldüğünde kitlelerin mücadelesini yönetmenin ne kadar zor olduğunu hep birlikte gördük. Sadece ayaklanmanın en üst boyutta olduğu an mı, sonrasında devam eden süreçte her sorunda sokaklara on binlerin dökülmesi ve neredeyse her günü eylem, isyan ve ayaklanma olarak geçen günlerde, her açıdan gelişkin kadroların ihtiyacını ne kadar çok hissettiğimiz ortada değil mi?

İç savaşın en sert dönemlerinden birini yaşıyoruz ve kitleler bin bir yolu deneyerek bu süreçte yer almaya ve onu devam ettirmeye çalışıyor. Duran adamdan, kitap okuyana ya da bir alkışla hareket geçenden, anında barikat kurana; silahların konduğu kadar, çiçeklerin de devrede olduğu bu süreçte; belki de en önemli ve zorlu bu zenginliği içinde barındıran- bu kesinlikle bir zenginliktir- yönetebilecek esneklikte ve militan kadrolara olan ihtiyaçtır. Çünkü ne olursa olsun en küçük bir çalışma için dahi kadrolara ihtiyacımız var. Devrimci bir kadro, bir komünist devrimin zafer kazanabilmesi için olmazsa olmazdır.

Bir kadro için ise en büyük hata -böylesi bir süreçte- bu zenginliği ve çeşitliliği görmeyip, hareketin biçimlerinden birini daha öne çıkarmak ve diğerlerini küçümsemektir. Böylesi bir davranış en hafif deyim ile devrimin önüne bir engel daha çıkarmak anlamına gelir. Oysa pek çok devrim deneyimi gösteriyor ki; devrimci komünist kadrolar hareketin gelişimini ve sürekliliğini sağlayacak ve onu en nihayetinde iktidara taşıyacak olan sürecin birçok biçimde yaşandığını bilir ve yaşanan her deneyimi devrimin kazanımı haline getirmek için çabalar. Hiçbir mücadele biçimini ve aracını göğe çıkarmaz; ya da en baştan ret etmez. Bu ütopyik sosyalistlere, anarşistlere yani Marksizm dışı hareketlere ait bir düşünce ve hareket tarzıdır. Biz Leninist gençlikten kesinkes uzak olması gereken bir davranış ve düşünme biçimidir.

Fakat bir yıldır yaşananları düşündüğümüzde ne kadar çok geliştiğimizi ama ne kadar da çok hatamız olduğunu görüyoruz. Gelişkin kadrolar sadece kitapların içinden çıkmaz, gelişkin kadrolar devrimci mücadelenin içinden çıkar ve 1 yıllık süreç bizim için bulunmaz bir laboratuardır. İşte bu laboratuardan çıkan sonuçlardan biri de gelişkin kadrolarımızın eksikliğidir.

Kendimize karşı dürüst olmalıyız yoksa kitlelere karşı da dürüst olamayız. Ayaklanmanın başından itibaren, örgütsüz kitlelerin kimi hareketleri kimi kadrolarımızla küçümsendi. Ayaklanmanın başından itibaren ise kimi kadrolarımız daha solda bir tutum aldı. Bir yıllık sürecin sonunda ise bu tutumun sonuçları her iki kesimi de haklı çıkarmadı ve devrim kendi yatağında olağanca çeşitliliği ile ilerlemeye devam etti. Bazen tekrarlar gerçekleştirilmeye çalışıldı ama olmadı. Çünkü tarih tekrarı etmez ya da her eylem biçimi her zaman aynı sonuçlar vermez. Bunu öğrenmiş olmak bir sonuçtur ve önemlidir. Ama kitlelerin her eylem girişiminde tekrarlar yaşanıyor diye bu eylemlere burun kıvrılmaz ise bir küçük burjuva hastalığıdır. Yine bunun karşısında en solda yer alıp, en uç noktadan pratiğe geçmek ise aynı hastalığın başka bir versiyonudur. Sonuçta her iki tutum da kitlelerin mücadelesinde handikaplar yaratır. Ayaklanmanın yıl dönümünü yaşadığımız bu günlerde, geride kalan yıldan bir sonuç çıkarmak gerekirse; Kitlelerin eylemi devrimci kadroların organize eylemleri gibi olmaz. Ama devrimci komünist kadrolar kitlelerin hareketini olabilecek her biçimde iktidar mücadelesine yönlendirmek, onlara bu konuda yardımcı olmak ve en nihayetinde faşizmin sırtını yere sermek için anın görevini açıklamak ve yapmak durumundadır. Zira devrimi yapmak istiyorsak bunun kitlelerle olacağını bilmek gerekiyor. Bu nedenle kitlelerin faşizme karşı her eylem girişiminden büyük bir coşku duymalı ve moral bulmalıyız.

İşte bu nedenle gelişkin kadrolara sahip olmak, kadrolarımızın hızla gelişmesi son derece önemlidir. Zira devrimin zaferi Leninistlerin etkinliği ile çok daha kısa sürede gerçekleşecektir. Çünkü devrim için koşulların uygun olduğunu her fırsatta söylüyoruz ama eksik olan bu süreci yönetecek, kitlelerle çok yaygın ve sağlam ilişkiler kurmuş olan güçlü bir partidir. Leninist Parti buna adaydır. Ama bu Leninist Partinin kadrolarının etkinliğine, örgütlenmeye yeteneğine ve çalışmasına bağlıdır.

Gelişkin kadrolar devrimci mücadelenin içinden çıkar dedik. Çünkü devrimci mücadele içerisinde okunan her şeyin bir karşılığı olur. Mücadele içerisinde yaşanan her deneyim bir tecrübe dönüştür. Mücadele içerisinde yılların birikimi ile oluşmuş devrimci kültür genç kadrolara aktarılır. Mücadele içerisinde ve mücadelenin ateşiyle, cesur ataklara girilebilir. Daha saymadığımız pek çok şey mücadele içerisinde kazanılır.

Portekiz Devriminin önderi Alvaro Cunhal yoldaşın dediği gibi; bir devrim sorumsuz sloganlar atarak değil, gerçek devrimci bir çalışmayla başlanır. Yani broşürlerde, bildirilerde ve yayınlarımızda yazdığımız, kitlelere ulaştırmaya çalıştığımız politikalar ancak sağlam teorik birikime sahip, militan ve parti kültürünü almış olan kadrolarımızın çabalarıyla vücut bulacak ve yine bu kadrolar kitlelere devrime öncülük etmeye, devrim yapmaya cesaret eden Leninist partinin varlığını göstermiş olacaktır.

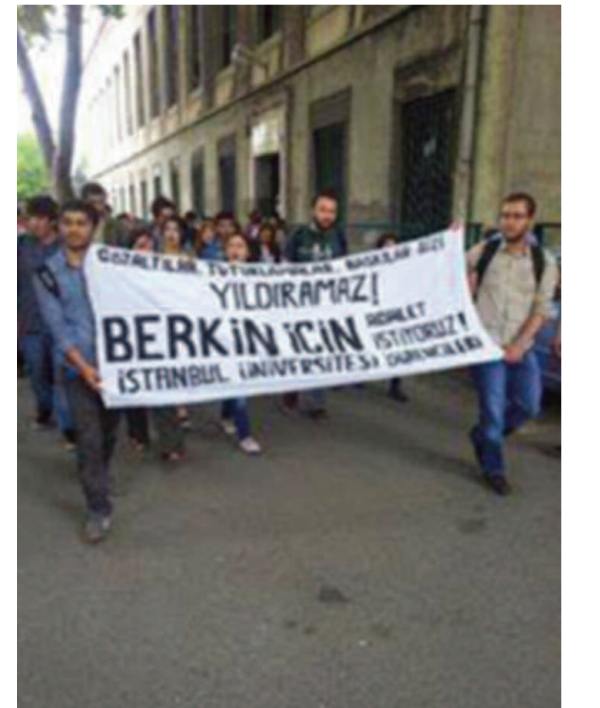
İstanbul Üniversitesi'nde Boykot

27 Mayıs günü, İstanbul Üniversitesi'nde Berkin Elvan ve Soma için boykot eylemi yapıldı. DÖB, DEV-GENÇ, YDG, DGH ve birçok siyasi kurumun da katıldığı eylemde Beyazıt Kampüsü ana kapısında bir basın açıklaması gerçekleştirildi.

Basın açıklamasından sonra oturma eylemine geçildi, ardından da ana kapıdan kampüse girerek havuzlu bahçeye kadar yürüldü.

Eylemde “Katil Devlet Hesap Verecek”, “Berkin'in Katili Katil Devlettir”, “Berkin'den Soma'ya Hesap Sormaya”, “15'inde Bir Fidan Berkin Elvan” sloganları atıldı.

İstanbul Üniversitesi / DÖB

Okmeydanı Hastanesi'nde Sessiz Eylem

Okmeydanı Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde çalışmakta olan Dev Sağlık-İş Sendikası'na üye taşeron sağlık işçileri, çalışma koşullarının düzeltilmesi için eylem hazırlıyken, 14 Mayıs sabahı Soma'da madende yaşanan katliamı öğrenmeleri üzerine uyarı eylemini iş bırakma eylemine çevirmişti. 15 Mayıs'ta ise DİSK, KESK, TMMOB ve TTB'nin birlikte aldıkları iş bırakma eylemine de katılan işçiler, ertesi gün 8 işçinin işten çıkarıldığını öğrendi.

22 Mayıs günü bir basın açıklaması ile çalışma koşullarına dikkat çekerek eyleme başlama kararı alarak hastane girişinde toplanan sağlık emekçileri; Okmeydanı'nda Uğur Kurt'un polis kurşunuyla ağır yaralandığını ve hastaneye getirildiğini öğrenince eylemlerini sessiz oturma eylemine dönüştürdüler.

Sağlık işçileri adına konuşan Dev Sağlık Sendikası Örgütlenme Uzmanı Özge Yurttaş, "Bizler buraya taşeron çalışma koşullarımıza dikkat çekmek amacıyla uyarı mahiyetinde direnişe başlamak amacıyla toplanmıştık. Fakat biraz önce genç bir arkadaşımızın polis kurşunuyla yaralanarak hastanemize getirildiğini öğrendik. Bir canın acısı ya-

şanırken kendi sorunlarımıza dikkat çekmeyi doğru bulmuyoruz. Genç arkadaşımızın bir an önce iyileşmesini dileyerek onun sağlık durumuyla ilgilenmek gerektiğini düşünüyoruz. Arkadaşlarımız kısaca sorunlarını dile getirecekler ve sessiz bir oturma eylemi gerçekleştireceğiz" açıklamasında bulundu.

"Bizler Yıllardır Belediye Hizmet Veren Emekçileriz"

Aliğa'da yeni seçilen Belediye Başkanı 21 gün önce "çalışmadığını ve bankamatikçi olduğunu" söylediği 104 işçiyi işten çıkarmıştı. Tasarruf ve %20'lik daralma gerekçesiyle, çoğunluğu Kürt, Alevi ve demokrat olan işçiler, 21 gündür belediye önündeki parkta eylemlerini sürdürüyorlar.

27 Mayıs günü saat 18.00'de işçiler belediye binası girişinde bir basın açıklaması gerçekleştirdiler. Basın açıklamasını işten at-

lan Şennur Bal okudu. Açıklamada "Bizler, yıllardır Aliğa'nın sokaklarını süpüren, çöp araçlarıyla çöpünü toplayan; parklarında çim biçen, çiçek diken, sokaklarına, kapı önlerine taş döşeyen; belediye hizmet binasında büro hizmetlerini veren emekçileriz" dediler. Başkanın yanıltan dönerek, işe iade edilmelerini ve emeklerini geri istediler.

Açıklama atılan sloganlarla sona erdi.

Mücadele Birliği / İzmir

Çiğli Belediyesi Kafe-San'da Eylemler Devam Ediyor

DİSK'e bağlı İzmir Çiğli Kafe-San işçileri, 29 Mayıs Perşembe günü sabah saat 09.00'da Çiğli Belediyesi önünde iş bırakma eylemi yaptılar. Belediye önünü işgal eden Çiğli Kafe-San işçileri eylemde sık sık "Çiğli'de Taşeron İstemiyoruz", "Susma Haykır Taşeron Hayır", "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam", "Direne Direne Kazanacağız", "Baskılar Bizi Yıldırılmaz" sloganları attı.

İçeride ihale sürerken, dışarıda işçileri alkış zılgıt ıslık ve marşlar ile iki saat kadar bekleyişlerini sürdürdüler. Eylemde sık sık Nâzım Hikmet ve Ahmet Ariften şiirler okundu. İşçiler bu eylemlerinde Soma katliamını hatırlatarak Grup Yorum'dan Maden adlı türküyü okudular.

İhale sürerken işçiler, "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam" sloganıyla eylemi sonlandırdılar.

Mücadele Birliği / Güzeltepe

lerinin sebeplerini tartıştığını, fakat maliyet hesaplarını her şeyin üzerinde gördüklerini ifade eden Plaza Eylem Grubu, en basit önleyici tedbirleri dahi almayan, ilerlemeden, kalkınmadan, nükleer enerji projelerinden, plaza ve AVM'lerden bahsedenlerin seri cinayetlerinin hesabını vereceklerini söyledi.

İş cinayetleri raporlarına da değinilen basın açıklamasında "Bu ülkenin işçileri, memurları, emeklileri, öğrencileri, olarak projelerde, inşaatlarda işçilerin ölmesi kader değil cinayettir ve hepimiz bunların takipçisi olacağız. Unutmuyacağız, unutturamayacağız" denildi.

Eylem iş cinayetlerini protesto eden sloganlarla sona erdi.

Ağaoğlu şirketi "iki günlük yas" ilanı ile bu cinayetten sıyrılmaya çalışıyordu ki, 5 gün sonra, Ağaoğlu'nun bu defa İstanbul Kartal'daki bir şantiyesinde üç işçi daha cinayete kurban gitti. Hasan Doğan ve Sinan Doğan ve Salih Karayalı adlı işçiler çalıştıkları iskenin çökmesiyle 16. kattan düşerek hayatlarını kaybettiler. Kapitalistlerin yas ilanlarının nasıl bir kandırmaca olduğu bir kez daha görüldü. İşçilerin güvenliği ve sağlığı için en basit önlemleri almayan kapitalist sınıf ve devlet, birkaç damla timsah gözyaşı döküp "yas ilan ederek" cinayetlerini örtbas etmeye çalışıyor. İşte Soma, işte her gün kurbanlar veren inşaat sektörü! İşçinin değil "iş" in güvenliği peşinde koşan bir sistem için işçilerin ölümü elbette "işin fitratından" gelir! Böylesi bir düzeni devirmek için ayağa kalkmak da aynı şekilde "işin fitratında" vardır. Bilip de bilmezden gelenlere hatırlatmış olalım.

"İnsan Emegi İhale Masalarında Alınıp Satılamaz"

Soma madeninde meydana gelen katliamı protesto etmek için iş bırakan işçiler işten atıldı. Dev Sağlık İş üyesi 8 işçi, Okmeydanı Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde eylemde. 28 Mayıs günü 12.30'da yapılan basın açıklamasına DİSK Genel Sekreteri Arzu Çerkezoğlu, Dev Sağlık İş üyeleri, SES Genel Başkanı Gönül Erdem ve SES Şişli Şubesi üyeleri, TTB Genel Sekreteri Beyazıt İlhan katıldı.

TTB Genel Sekreteri Beyazıt İlhan ise Başbakan'ın "kader, bu işin fitratında var" sözlerine değinerek, "Başbakan'ın açıklamalarında ne insan, ne insanlık, ne adalet, ne insana dair bir acı bir üzüntü var. Burada Soma'da yaşanan faciannın sonrasında iş bırakan arkadaşlarımız insan olmanın onurunun gereğini yerine getirmiş, onurlu bir emekçinin yapması gerekeni yapmış ve yolunu açmıştır. Çünkü madendeki arkadaşlarımız daha fazla kar için ölüm kuyularına gönderilmişti. Başbakan'ın fitratında insanı hor görmek,

emeğini hiçe saymak, insan emeğini paraya tahvil etmek var" dedi.

DİSK Genel Sekreteri ve Dev Sağlık İş Genel Başkanı Arzu Çerkezoğlu ise insanlık dışı, akıl dışı olarak ifade ettikleri taşeron çalışma sistemini yerleştiren Çalışma Bakanlığının ülkede kaç taşeron işçi bulunduğunu bilmediğine işaret etti.

"Bugün tersanelerde, hastanelerde, inşaatlarda, enerji sektöründe ve daha bir çok iş alanında yaşamımı kaybedenlerin katili de, bu özelleştirmeleri yapanlar; taşeron çalışma sistemini yerleştirenler ve Soma'daki maden işçilerini katledenlerdir" diyen Çerkezoğlu, özelleştirmelerle, taşeron çalışma sistemiyle, insan faktörünün, insan emeğinin yok sayıldığını belirtti. Taşeron sisteminin, insan emeğinin ihale masalarında pazarlık konusu edildiği insan onuruna aykırı bir çalışma sistemi olduğunu ifade etti.

Yatağan İşçileri Bakanlık Önündeydi

Fabrikalarının özelleştirilmesine karşı haftalardır Ankara'da Kurtuluş Parkı'nda eylem yapan Yatağan işçileri, 30 Mayıs günü öğle saatlerinde Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı'na gelerek kendilerini bakanlığın demir korkuluklarına zincirledi. "Yatağan Soma Olmayacak", "İş Cinayetleri Önlensin, Özelleştirmeye, Taşeronlaşmaya Hayır" döviz ve pankartları açtı ve "Soma'nın Hesabı Sorulacak" sloganları attı.

Soma'da meydana gelen maden faciasını ve Kemerköy Termik Santrali ile Yeniköy Termik Santrali'nin özelleştirilmesini protesto eden Yatağan işçileri burada yaptıkları açıklamada "İş kazası kaza olmaktan çıkarılmaldır. Taşeronda çalışma ölümden başka bir şey getirmedir. Soma'da yaşananlar özelleştirmenin ve taşeronlaşmanın kara yüzünü bir daha gösterdi. Vermiş olduğumuz mücadelemiz Soma'da yaşananlardan dolayı bir daha haklılığımızı ortaya koydu ve bizim neden bu onurlu mücadeleyi yaptığımız ortaya çıktı." dediler.

Açıklamanın ardından polis işçilere dağılım uyarısı yaptı. İşçiler ise burada bir saat oturma eylemi yapacaklarını söylediler. Dağılmak için 2 dakika süre veren polisler, 2 dakika sonra işçilere saldırdı.

Biber gazı ile işçilere saldıran çevik kuvvet polisi, kendilerini bakanlık parmaklıklarına zincirleyen işçileri demir kesme makası ile keserek darp ederek gözaltına aldı.

Aralarında TES-İŞ Yatağan Şube Başkanı Fatih Erçelik, Maden-İş Sendikası Yatağan Şube Başkanı Süleyman Girgin'in de aralarında bulunduğu 15 kişi gözaltına alınarak Ankara Emniyet Müdürlüğüne götürüldü.

Biber gazlı saldırıda polisin bakanlık önünden uzaklaştırdığı işçiler ise Kızılay'a doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüşe de engel olan polis işçilerin kask ve önlüklerle yürümeceklerini söylediler. Uzun süren tartışmaların ardından işçiler malzemelerini orada bırakarak yürümeye devam ettiler.

Soma'nın Öfkesi İle Taşeron Karşı Yürüdüler

DİSK, KESK, TMMOB, TÜRK-İŞ, ve TTB'nin çağrısı ile Taşeron Karşı yürüyüşü düzenlendi. Bu çağrıya kulak veren binlerce işçi-emekçi 21 Mayıs Çarşamba günü saat 16.00 da İzmir Basmane meydanında toplandı. Demokratik kitle örgütlerinin ve İzmir Halk Forumlarının yoğun destek verdiği yürüyüş Basmane Meydanı'ndan başlayarak Konak Meydanı'na kadar sürdü. Yürüyüş boyunca polis geniş güvenlik önlemleri aldığı gözlemlendi...

Polisin önlem aldığı yerlerden biri de İzmir Basmane Meydanı'nda bulunan AKP ilçe binası önü idi. Yürüyüşün başlaması üzerine işçiler emekçiler ilk olarak pankartları ve flamaları ile polis barikatına yöneldi.. DİSK aracından yapılan tüm "soğukkanlı olalım" uyarılarına aldırmayan işçiler yürüyüş güzergahı dışına çıktılar ve oradan yürümeye devam ettiler. Sonrasında herkes tek koldan yürüyerek eyleme devam ettiler.

Sık sık taşeron çalışma sistemi ve de 13 Mayıs Çarşamba günü Manisa Soma'da gerçekleşen katliama değinen konuşmalar yapıldı. Eylem

çevredeki insanların yaptıkları alkış ve ıslıklarla destek gördü..

Yaklaşık 10 bin işçinin katıldığı eylem 2 saat kadar yüründükten sonra Konak Sümerbank önüne gelindi. Polis Konak Meydanı'nı ablukaya almıştı. Bu tedbirin, önlemin nedeni Soma katliamının 2. gününde işçilerin emekçilerin Konak Meydanı'nı zorlayıp polis barikatını yıkması idi.

Sümerbank önünde ilk olarak Disk Genel Sekreteri Arzu Çerkezoğlu mikrofonu aldı.. Çerkezoğlu konuşma sırasında işçileri selamlayarak

Soma katliamının taşeron sisteminin bir sonucu olduğunu söylerken kitle binler halinde haykırdı. "Somanın Ateşi Akp'yi Yakacak". Çerkezoğlu konuşmasını "bu ülkede namussular kadar namussuzlar da cüretkar olacak" diyerek sonlandırdı..

Eyleme belediye taşeron işçileri açtıkları pankartlarla yerlerini aldılar... Alanda işçiler sık sık "Birleşe Birleşe Kazanacağız", "Genel Grev Genel Direniş", "Somanın Hesabı Sorulacak", "Susma Haykır Taşeron Hayır", "Susma Haykır Soma

Katliamdır", "Somanın Katili Akp İktidarı", "Taşeron Sistemi Yasaklansın" sloganlarını atarak İzmir'i inlettir. Ardından DİSK Genel Başkanı Kani Beko konuştu.

Son olarak İzmir Türk-İş Bölge Temsilcisi Hasan Hüseyin Karakoç söz aldı. Karakoç konuşmasında 1993 yılında Zonguldak'ta yaşanan maden katliamını hatırlatarak "Soma ilk değil ve acımız büyük. bunun adı iş cinayettir. Bu katliamın sorumluları patronlar ile sermaye sahipleridir. İş güvenliği bir işçinin yaşam hakkıdır. Taşeron sistemi ile işçi katillerinden mutlaka hesap sorulacaktır. Bu ülkedeki işçi katliamlarını unutmuyacağız unutturmayacağız" diyerek işçileri selamladı.

Mücadele Birliği Platformunun destek verdiği eylemde konuşmaların ardından işçilerin sık sık attığı "Susma Haykır Taşeron Hayır", "Susma Haykır Soma Katliamıdır", "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz" sloganları ile son buldu.

Mücadele Birliği / İzmir

Kalbimiz Soma'da

Antakya Eğitim-Sen'in çağrısı yaptığı eylem 12.30'da Saray Caddesi Eğitim-Sen önünde başladı. "Kalbimiz Soma'da", "İhmal Değil İş Kazası Değil Cinayet" pankartları açan sendikacılar, yürüyüşe geçtiği esnada çevik kuvvet ekibi yürüyen kitlenin yolunu keserek barikat kurdu.

Eylemciler ve polis arasında tartışma yaşandı ve yolu açmazlarsa bari-

katı zorla aşacaklarını açıkladılar. Ardından polis yolu açtı ve yürüyüşe devam edildi.

Yürüyüş esnasında sık sık "Her Yer Soma Her Yer Direniş", "Katil Devlet Hesap Verecek", "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam", "Hükümet İstifa İktidar Halka" sloganları atıldı. Eyleme yoğun bir öğrenci kitlesi destek verdi.

Ulus Meydanı'na geldiğinde esnada ey-

leme katılan öğrenci kitlesi tarafından Gezi Ayaklanması sırasında polisin ağzına biber gazı sıkmasından dolayı dil kökü kanserine yakalanan ardından yaşamını yitiren Mehmet İstif ve ayaklanmada ölümsüzleşenler sloganları anıldı. "Mehmet İstif Ölümsüzdür", "Devrim Savaşçıları Onurumuzdur" sloganları atıldı.

Basın açıklaması ardından eylem sloganlar ve marşlarla son buldu.

Güzeltepe Halkı "Soma" İçin Yürüdü

Güzeltepe Halk Forumu tarafından önceki hafta alınan karar doğrultusunda 29 Mayıs günü saat 20.00'da Güzeltepe Uğur Mumcu Parkı'ndan Taş Ocağına bir yürüyüş gerçekleştirildi.

Yürüyüş boyunca saat 21.00'da Taş Ocağına gerçekleştirilecek olan "Maden" adlı film gösterimi ve Soma katliamının hesabını sormak için Gezi Ayaklanması'nın yıldönümünde sokağa çıkmak gerektiği üzerine ajitasyon konuşmaları yapıldı.

Yürüyüş boyunca sık sık "Katil Devlet Hesap Verecek", "İş Kazası Değil Bu Bir Katliam", "Bu Daha Başlangıç Müca-

deleye Devam" sloganları atıldı. Güzeltepe Taş Ocağına gelinmesi ile birlikte film gösterimi başladı.

Bir sonraki etkinlikte buluşma sözüyle etkinlik sonlandırıldı.

Mücadele Birliği/Güzeltepe

Elif Ana Ölümsüzdür

Onları her yerde gördük. Analarımızı... Cezaevi kapılarında, meydanlarda, dağlarda çocuklarının ardından gittiler, sahip çıktılar, korudular. Yıllar yılı meydanlarda kayıplarını aradılar, devletin karşısına dikildiler çocuklarımızı vermeyiz diye.

Ayaklanmada da "Çocuklarımızın yanındayız" diyerek en öne geçtiler. Kaybettikleri çocuklarının ardından öfkeleyle sembolleştiler.

Ve sıra onlara geldi. Yıllar yılı çocuklarının ardında olan analar, artık hep önde, en önde. Berfo Anayı kaybettik geçen yıl, yıllar yılı çocuğunu her yerde arayan, faşizmin yakasına yapışan... Ardından oğlunun acısına dayanamayan Fadime anayı uğurladık Mehmet Ayvalıtaş'ın yanına... Bugün de Elif Ana'yı kaybettik; "İyi bir mahallede yaşamak istiyorum, güzel bir ülke istiyorum" demek için Kadıköy'de

mitinge gelip polisin biber gazı ile hastanelik olan 64 yaşındaki Elif Çermik'i...

22 Aralık 2013 günü Kadıköy'deki İstanbul Kent Mitingi'ne katılmış ve polisin attığı gazdan etkilenerek hastaneye kaldırılmıştı 64 yaşındaki Elif Çermik. Yarım saat süren gaz bombalı saldırıda kalbi durmuştu Elif Ananın... Ve 159 gündür Dr. Siyami Ersek Göğüs Kalp ve Damar Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde tedavi görüyordu. Ağır kalp yetmezliği tanısı konan Elif Çermik'in beyninde de ödem saptanmıştı.

Elif ana, 30 Mayıs günü sabah saatlerinde yaşam savaşını kaybetti. Ne deniyordu o hepimizin dilinden düşmeyen türküde... "Ölüm toplasa da çiçekleri, çiçekte tohum biter mi?"

Elif Çermik 31 Mayıs'ta toprağa verildi. Nurtepe Cemevi'nde düzenlenen cenaze töreninin ardından Kilyos Mezarlığına defnedildi.

Artık her zaman her yerde çocuklarına sahip çıkan analarımıza sahip çıkma zamanı. Zaman, analarımızın gözyaşlarını dindirebilmek için sokağa çıkıp son kez savaşıma ve kazanma zamanı.

Nurhak'ın Ateşi Ayaklanmaları Büyütüyor

31 Mayıs 1971 tarihinde Sinan CEMGİL, Kadir MANGA, Alpaslan ÖZDOĞAN Nurhak Dağlarında faşist devlet güçleriyle girdikleri çatışmada ölümsüzleştiler. THKO militanları, Denizlerin idamlarını durdurmak için başlattıkları devrimci eylemi sonuna kadar sürdürdüler.

Ölümsüzleşmelerinin 43. yılında Devrimci Öğrenci Birliği

Nurhak savaşçıları unutmadı. Anma etkinliği Buca Mezarlığında bulunan Alpaslan ÖZDOĞAN'ın mezarı başında yapıldı. Yoldaşın mezarına kızıl karanfeller bırakılmasının ardından, DÖB bayrağı yüksek bir ağaca asıldı. Ardından THKO savaşçıların nezdinde dünya devrim mücadelesinde ölümsüzleşenler için saygı duruşu yapıldı.

Saygı duruşunun ardından bir yoldaşımız şunları dile getirdi; "THKO bu toprakların devrim mücadelesinde bir yol ayrımdır. Onlar genç yaşlarına rağmen, büyük bir militan özveriyle en öne atıldılar. THKO militanları, bu coğrafyanın devrimci birliğini, Filistin devrimcilerinin çabalarını, Küba Devriminin coşkusunu mücadelelerine taşıdılar. Bu devrimci ruh, bugün başta biz yoldaşlarımız ve bu çağın gençliğinin mücadelesinde en ileri şekilde temsil edilmeye çalışılıyor. Kürt-Türk emekçilerinin devrim mücadelesi hedefine ulaşana dek devam edecektir.

Konuşmanın ardından, Nurhak Türküsü hep birlikte söylendi ve tüm genç yoldaşlar 31 Mayıs ayaklanmasının çalışmalarına devam etmek için, büyük bir coşkuyla Nurhak Anmasını sonlandırdı.

Ali Varol Günal

DEVİRİM SÜRECİNİN DİYALEKTİĞİ

31 Mayıs Ayaklanması'nın yıl dönümünde başta İstanbul olmak üzere yine bütün Türkiye ayakta. Yiğınlar AKP hükümeti-devleti şahsında sisteme duydukları öfkeyi dile getirmek için yine sokakları doldurdu, çeşitli eylemler gerçekleştirdi. Eylemlerin geçen seneki kadar kitlesel olmayışı, devrim sürecini tek boyutlu ele alanları ya da her ne gelişme olursa olsun o gelişmenin kendisini değil de bardağın boş tarafını görmeyi alışkanlık haline getirmiş olanları karamsarlık dipsiz kuyusunun karanlığında bıraktı yine. Devrimi bir oldu bitti olarak görenler, devrim sürecinin diyalektiğini hiç bir zaman anlamadılar ne yazık ki.

En kötüsü karamsarlık illetinin, devrimci yönde yaşanan gelişmeleri görmemek bir yana, insan hafızasının unutkanlık ile sakatlanmış olmasından kaynaklı, daha önce yaşananları da bir süre sonra sanki hiç yaşanmamış gibi algılanmasına yol açmasıdır. Bu topraklar üzerinde sadece son bir yılda yaşanan toplumsal olaylar şöyle bir hatırlanacak olsa, bu çapta olayların belki de dünyanın hiçbir ülkesinde yaşanmadığı daha iyi görülecek. Ya da sermaye sınıfının ve onun temsilcileri olan siyasi partilerin yaşadıkları panik objektif olarak değerlendirilebilse, egemen sınıfın baskı ve zor aygıtı olan devletin, tüm kurum ve kuruluşlarıyla nasıl diken üzerinde oturduğu sezilebilse karamsar olmak için değil ama iyimser olmak için tonlarca neden olduğu daha iyi anlaşılabilir, ama başta da dediğimiz gibi bu bir diyalektik bakış açısı gerektiriyor.

Devrim, kendi diyalektik sürecini takip ediyor; nesnel durum ve öznel güçler arasındaki ilişki bağlar da öyle. Diyalektik asla dümdüz, kıvrımsız, pürüzsüz bir gelişim sürecini öngörmüyor. Her şeyden önce hareketin kendi çelişkili doğası buna izin vermiyor. Karşıt güçlerin karşılıklı olarak birbirini sınaması, birbirine üstün gelmeye çalışması, geri çekilmesi, ileri sıçraması hep bir arada ve aynı süreçte yaşanıyor. Sınıflar arasındaki mücadele öyle bizim kafamızda sadeleştirmediğimiz gibi olmuyor ne yazık ki. Olayları bütünlüklü bir süreç olarak görmemek, her şeyi bir saman alevi gibi yapıp sönen, geride hiçbir etki bırakmayan anlık olaylar olarak görmeye yol açıyor. Bu da geçmiş, bugün ve gelecek bağlantısını koparıyor.

Türkiye ve K.Kürdistan'daki son 30-40 yıldır yaşanan gelişmeler bütünlüklü değerlendirildiğinde görülecektir ki yaşanan bir iç savaş sürecidir. İç savaş, sınıflar savaşının en keskin biçimidir. Bu kimi zaman burjuvazinin doğrudan işçi sınıfı ve emekçilere saldırısı biçiminde gelişen bir burjuva iç savaş olmuştur, kimi zamanda işçi sınıfı ve emekçilerin bu saldırılara karşılık vermesiyle, kendisini savunma konumundan çıkararak saldırıya geçmesiyle devrimci iç savaş biçimini almıştır. Bugün yaşanan bütün gelişmeler, daha önce yaşananların devamı niteliğindedir. 1 Mayıs'ta Taksim Meydanı'nı devasa yiğınların doldurması da, Hrant Dink ve Berkin Elvan'ın cenazelerinde milyonlarca insanın bir araya gelmesi de bu toprakların devrimci birikiminin dışı varmasıdır. Zaten K.Kürdistan'da yaşananları görmek için diyalektik bilmeye de gerek yoktur. Üzerinde yaşadığımız topraklarda hiçbir olay, "durü gökyüzünde çakan şimşek" olmamıştır, bundan sonra da olmayacaktır.

Her olay, bir önceki gelişmeler tarafından hazırlanıyor ve kendisinden sonra yaşanacak olayları koşulluyor. Birikim artarak geliyor ve bir noktada sıçramaya dönüşüyor. İrili ufaklı bir çok olay, toplumsal ve siyasal gelişme daha büyüklerini hazırlıyor. Nesnel zeminin devrimci oluşu, her olay ve olgunun buna göre ele alınmasını zorunlu kılıyor. Üstelik sadece içsel faktörler değil, dışsal faktörler de bu süreci etkiliyor. Kapitalist sistemin Yeni Evresinde dünyanın herhangi bir yerinde yaşanan bir olay, kendi sınırları içinde kalmıyor, etkisi hızla yayılıyor ve diğer yerlere de ulaşıyor. Emperyalist-kapitalist sistemin genel bunalımı tüm dünyadaki devrim sürecinin gelişimini hızlandırıyor. Dünya üzerindeki irili ufaklı isyanlar, örnek yaratıyor ve başka başka ülkelere yaratıcı fikirler sunuyor. Savaşın biçimleri giderek genelleşiyor ve yaygınlaşıyor. Örneğin dünya halkları gaz bombası, toma ve akrepere karşı alınacak tedbirleri hızlı bir şekilde birbirinden öğreniyor ve hayata geçiriyorlar. Sermayenin işçi sınıfı ve emekçilere karşı başlattığı küresel iç savaş, işçi sınıfı ve emekçiler tarafından yine küresel çapta karşılanıyor. Devrim, tüm dünya üzerinde karşılıklı etkileşimlerle mayalanıyor.

Artık dünyanın hiçbir yerinin bu gelişmelerin dışında kalmaması beklenemez. İrili ufaklı isyanlar, ayaklanmalar bütün bir dünyayı sarmış durumda. İnsanlık, göz göre göre emperyalist-kapitalist sistemin doğayı ve insanlığı yıkıma götürmesine izin vermeyeceğini eylemlerle ortaya koyuyor.

Türkiye ve K.Kürdistan, bu küresel çaptaki gelişmelerin tam da odağında duruyor. Üzerinde yaşadığımız topraklarda işçi sınıfı ve emekçi halkların ihtiyaç duydukları bir ayaklanma deneyimiydi. 15-16 Haziran deneyiminin üzerinden uzun yıllar geçmişti. Gezi olaylarıyla başlayan süreç, işçi sınıfı ve emekçi halklara ihtiyaç duyduğu bu deneyimi sundu. Amiyane tabiriyle "devrim kapıyı çaldı"; ama ne yazık ki, kapıyı açıp onu içeri davet edenlerin çabası yeterli olmadı.

Devrim sürecinin diyalektiği, tüm topluma olduğu gibi devrime önderlik iddiasında olanlara da öğretmek ilerliyor. Gelişmelerin inişini-çıkışını, geri çekilişini-sıçramasını göremeyenler, olayların önu sıra yürümeyip ardından sürüklenmeye devam ediyorlar. Yaşam, boşluk tanımıyor; gelişmeye hazır milyonlarca insan durdukları yerde durmuyorlar. Kendiliğinden ve örgütsüz de olsa harekete geçiyorlar. Aslolan şimdi bugüne kadar, devrim sürecinin diyalektiğinin bize öğrettiklerinden yola çıkarak bizim devrime ne öğreteceğimize. Kitleler, sabırsızlıkla bunu bekliyor.

Okmeydanı'nda Polis Destan Yazıyor

Polis çocuklarımızı birer birer katletmeye devam ediyor.

Okmeydanı'nda liseli öğrencilerin, Berkin Elvan'ın katilleri cezalandırılmasını talep ile sabah saatlerinde gerçekleştirdiği ders boykotuna polis gerçek mermilerle saldırdı. Polisin açtığı ateş sonucunda 1 kişi yüzünden vuruldu.

Akrepten açılan ateş sonucu vurulan kişi, 27 yaşındaki Uğur Kurt. Bir yakınının cenazesi için Cemevi'ne gelen Uğur Kurt iki çocuk babası ve Beyoğlu Belediyesi'nde taşeron işçi idi. Olayların ilk anında Okmeydanı Mahallesi'nde ve Okmeydanı Hastanesi'nde her yerde acı dolu bir sessizlik hakimdi. Uğur Kurt'un Cemevi zemininde kanlar içinde ve gaz bulutu içinde yatan fotoğrafları, akrepten ateş açan polislerin görüntüleri, elden ele dolaştı kısa sürede öğrenmeyen kalmadı ve öfke patladı.

Okmeydanı Hastanesi sağlık emekçileri o gün iş bırakacak ve basın açıklaması yapacaktı. Basınla birlikte hastane bahçesinde toplandıklarında Uğur Kurt hastaneye getirildi. Sağlık emekçileri eylemlerini sessiz eyleme dönüştürürken, basınla birlikte Uğur'un sağlık durumunu takip etmeye ve kamuoyuna duyurmaya başladılar.

Okmeydanı halkı sokaklarda toplanmaya başladı. Kitlesellik ve öfke polise geri adım attırdı, polis mahalleyi boşalttı. Bu sırada burjuva medya da, "Okmeydanı'nda eylemci eylemciyi vurdu" haberleri yapmaya başladı.

Olay yerine gelen ÇHD'li avukatlar, savcılığa suç duyurusunda bulunmak, derhal soruşturma açılmasını istemek için Çağlayan Adliyesi'ne gittiler. Ancak avukatlar burada darp edilerek dışarı çıkarıldılar ve gözaltına alındılar.

Halk da öğle saatlerinden itibaren Okmeydanı'nda polisin bu saldırısını protesto etmek için Cemevi önünde toplanmaya başladı. Bunun aynı zamanda Alevi halkına yönelik bir saldırı olduğunu söyleyen halk, hastaneye doğru yürüyüşe geçti, ancak polis gaz bombaları yağdırmaya başladı. Okmeydanı'ndan çıkarılmayan halk, Cemevi önünde sloganlarla oturma eylemine başladı. Polisin yeniden saldı-

dığı kitle bu kez sokaklara barikat kurarak polise karşılık vermeye başladı.

Çatışma geç saatlere kadar sürdü. Saatler ilerledikçe, çatışmalar daha sertleşti. Polis ard arda gaz bombaları, ses bombaları ve plastik mermi kullanırken, Okmeydanı'nda gençlerin kullandığı parça tesirli bir bomba da polislerin yaralanmasına sebep oldu. İki kişi ağır olmak üzere çok sayıda kişi yaralandı.

Ağır yaralılardan birinin polisin yanında yerde yatması ve müdahale edilmemesi basına da yansısı ve çok daha büyük tepki doğurdu. İlerleyen saatlerde ambulansla hastaneye kaldırılan kişinin kimliği ertesi gün ancak tespit edilebildi. Giresun doğumlu Ayhan Yılmaz hayatını kaybetti.

Uğur Kurt Eylemlerle Uğurlandı

Uğur Kurt için 22 Mayıs günü her yerde eylem vardı.

Sarıgazi'de saat 20.00'de Vatan İlköğretim'in önünde toplanan kitle "Polis Terörüne Son" pankartıyla Demokrasi Caddesi'nde yürüyüşe geçti. Çatışma geç saatlere kadar sürdü.

Kadıköy'de ise Altyol'da toplanan kitle "Dün Berkin Bugün Uğur Diren Okmeydanı Kadıköy Seninle" yazılı pankart açan kitle "Katil Devlet Hesap Verecek", "Uğur'un Katili Faşist Devlettir", "Katillerden Hesabı Emekçiler Soracak", "Uğur Kurt Ölümsüzdür" sloganları atarak Mehmet Ayvalıtış Parkı'na yürüdü.

Gazi Eski Karakol'da toplanan Gazi Halkı sloganlarla Cemevi önüne yürüdü ve burada bir basın açıklaması okundu.

23 Mayıs günü Antakya eylemdeydi. Antakya halkı da yine yalnız bırakmadı savaşçıları. Akşam 19.00'a yapılan çağrıyla Ahmet Atakan sokağında toplanan kitle, burada atılan sloganlarla Uğur Mumcu'ya doğru yürüyüşe geçti. Yol boyunca aralıksız sloganlar atıldı.

Uğur Mumcu'dan Sevgi Parkı'na doğru devam eden kitlenin hedefi, semt pazarına yürümekti. Sevgi Parkı'ndan Semt Pazarı'na dönen kitlenin önu polis tarafından kesildi. Yolun açılması konusunda yapılan uyarıları dinlemeyen kitle, yürüyüşüne arkasından gelen tomaya rağmen devam etti. Anonslarla kitleyi dağıtmaya çalışan polis, daha sonra tomayla saldırdı. Saldırının ardından Armutlu'da Gündüz Caddesi'ne yürüyen kitle burada barikatlar kurdu ve çatışma başladı. Tomanın barikadı defalarca yıkılmasına rağmen tekrar kuruldu barikatlar.

23 Mayıs günü İzmir'de eylemdeydi. Okmeydanı'nda polis kurşunu ile katledilen Uğur Kurt için Alevi Bektaşî Federasyonu ve KESK'in çağrısıyla yüzlerce insan Basmane Meydanı'nda bir araya geldi. Basmane Meydanı'ndan yolu trafiğe kapatarak Konak Meydanı'na doğru yürüyüşe geçenler, öfkeli sloganlarını haykırdılar.

Uğur Kurt İçin Okmeydanı'nda...

Uğur Kurt için 23 Mayıs günü Okmeydanı Cemevi'nde tören yapılarak Sivas'ın Hafik İlçesi Üzeyir Köyü'ne gönderildi. Sabah saatlerinden itibaren Okmeydanı'nda Cemevi önünde toplanmaya başlayan öfkeli kitle, sloganlarla devletin katliamlarını protesto etti.

Cem Vakfı Genel Başkanı İzzettin Doğan'ın göndermiş olduğu çelenk parçalanarak çöpe atıldı. İstanbul Cumhuriyet Savcısı Hasan Yılmaz ise olay yerine 24 saat geçtikten sonra geldi. Savcı ve emniyet büro

amiri "Bedel Ödedik Bedel Ödeteceğiz", "Katil Devlet Hesap Verecek" sloganlarıyla protesto edildi.

Emniyet Büro Amirinin halkın arasına karıştığını fark eden halk öfkeli sloganlarla üzerine yürüyerek tartaklamaya başladı. Amir canlı yayın aracına bindirilerek uzaklaştırıldı.

Saat 17.00'ye doğru Uğur Kurt'un ailesi cemevine geldi. Kurt'un annesi, "Biz seni cenazeye gönderdik, geri gelmedin" diye ağıt yaktı. Cemevi'nde sayıları giderek artan kitle, Adli Tıp'tan cenazenin gelmesinin ardından yürüyüşe geçti. Gece Ayhan Yılmaz'ın vurulduğu yer de taşlarla çevrildi, karanfiller bırakıldı.

Uğur Kurt'un cenazesinin uğurlanmasının ardından kitle polise öfkesini haykırmaya devam etti. Çatışmalar geç saatlere kadar sürdü.

Bir Halkın Mücadelesi

Kürdistan'da devletin "kalekol" yapımları ve gerillaya operasyonları hızını kesmeden devam ediyor. Lice'de halk, kalekol yapımlarını engellemek için 27 Mayıs'tan beri eylemde.

Gençler başta olmak üzere Lice halkı, Hani-Amed karayolunu trafiğe kapattı ve nöbet eylemine başladı. İş araçlarının geçişine engel olmak için karayoluna hendek kazarak, iş araçları ile yolu kapadılar. Talepleri karokol-kalekol inşaatlarına son verilmesi.

Kürt halkına 28 Mayıs günü helikopter ve özel tim destekli askerler saldırdı. Molotof ve havai fişeklerle karşılık veren gençler çok sayıda askeri aracın tahrip olmasını sağladılar. Burada askerler tarafından gerçek mermiler kullanılırken, Cellik bölgesinde bulunan halk ise, gençlere destek vermek amacıyla Duru Jandarma Karakolu'na yürüyüş gerçekleştirdi; "PKK Halktır Halk Burada" sloganları eşliğinde karakola yakın bir noktaya kadar yürüdü.

Hani'de halka gerçek mermilerle saldırdığı haberinin duyulmasının ardından Lice ilçe merkezinde de halkla polisler arasında çatışma çıktı. Halk ilçe merkezi önündeki Lice-Kulp karayolunu trafiğe kapattı.

Kürt halkı, karayolundaki eylemlerini sürdürmeye devam etti. 30 Mayıs günü sabahın ilk saatleriyle yolda konuşlanmış olan yüzlerce asker ve özel tim, TOMA, zırhlı araçlarla birlikte Kürt halkına saldırıya geçti. Tazyikli su sıkılıp, gaz bombaları atılırken, plastik mermiler de sıkıldı. Kitle de ses bombaları, havai fişekler ve molotof kokteylleri ile karşılık verdi.

Bu sırada basın da çatışma alanına sokulmadı ve gözaltına alındı. Aralarında kadın ve çocukların da bulunduğu kitlede çok sayıda kişi yaralandı.

Lice'deki eyleme destek olmak için Varto'da da halkı Varto-Karlıova-Erzurum karayolunu kapatarak, barikat kurdu; esnaf kepenk kapatarak karayoluna indi.

Diyarbakır-Lice kara yolunun yeniden açılması için polis sabah saatlerinden itibaren kazılan hendekleri tek tek doldurmaya başladı.

Kürt halkı kararlı, can pahasına da olsa, bir yıl önce katledilen Medeniler çoğalsa da topraklarına daha fazla askeri üs inşa edilmesine izin vermeyecek.

Memleketimden İnsan Manzaraları Silivri'de

Ölümünün 51. yılında Nazım Hikmet çeşitli etkinliklerle anılmaya devam ediyor. Bu etkinliklerden biri de, Silivri Belediyesi ve Eğitim-Sen'in birlikte düzenlediği "Nazım'ı Anma Etkinlikleri" oldu.

Etkinlik için Silivri sahiline kurulmuştu sahne. Kısa sürede doldu sandalyeler. Ayakta izlemeye devam etti gelenler. Nazım'ın yaşamına dair yapılan konuşmanın ardından sahne Ayışığı Şiir Topluluğu'na bırakıldı. Nazım'ın "Memleketimden İnsan Manzaraları" adlı şiirini sahneye uyarlayan Ayışığı Şiir Topluluğu keyifli bir gösteri sundu. Yaklaşık 40 dakika süren oyun Silivri halkının büyük beğenisini topladı.

Geçtiğimiz yıl bu çalışmayı hazırlayan Ayışığı Şiir Topluluğu, ilk gösterimini Gezi Ayaklanması günlerinde Gezi Parkı'nda yapmıştı. Şiir gösteriminin ardından Eğitim-Sen'li müzik öğretmenlerinin oluşturduğu bir müzik grubu sahne aldı. Bestelenmiş Nazım şiirlerinden oluşan konserde şarkılar hep bir ağızdan söylendi. Etkinlik geç saatlere kadar sürdü.

Etkinlik süresince Ayışığı Sanat Merkezi, kurduğu stantla, kültür-sanat yayını olan Önsöz'ün Nazım Dosyasını da Silivri'ye ulaştırdı.

Taksim'de Fotoğrafa Polis Barikadı!

Taksim Meydanı'na, Gezi Parkı'na eylem, yürüyüş için geçiş yasakları malum.. Bugün devlet fotoğrafa da yasak koydu... Kalkanlarla barikat kuran polis ellerinde Soma fotoğrafları taşıyan Gezi Sanatı katılımcılarının Fransız Konsolosluğu önüne gelmesine izin vermedi. Yani artık Taksim Meydanı, pardon, Fransız Konsolosluğu'ndan itibaren Taksim fotoğrafa da yasak!

Gezi Sanatı katılımcıları 29 Mayıs

barikat öreker ellerinde sadece fotoğraf olan Gezi Sanatı katılımcılarını durdurdu.

"Taksim'de eylem yasak, meydana çıkmazsınız" denildi. Sergiye katılanlar, "Elimizde taş yok, sopa yok, sadece fotoğraf var" dese de polis meydanı korumakta kararlı!

"Ellerinde fotoğraflarla... Bir de adlarına bak Gezi Sanatı!.. Hem Gezi hem de üstüne üstlük sanat!.. Fransız Konsolosluğu'na vardı mı bunlar mazallah meydanı da geziyi de alır

akşamı Galatasaray Meydanı'nda Soma'da madende yaşanan iş cinayetine dikkat çekmek için "SOMA 301+? Fotoğraf Sergisi" düzenledi. Elleri Soma'da çekilmiş fotoğrafları alan katılımcılar ritim eşliğinde "Soma Kaza Değil Katliam", "Susma Haykır Sanatınla Başkaldır", "Soma'yı Unutma Unutturma" sloganlarıyla ve "31 Mayıs'ta Taksim'deyiz - Gezi Sanatı" pankartıyla Fransız Konsolosluğu'na doğru tek sıra halinde yürümeye başladı. Fotoğraf taşıyan katılımcılar zaman zaman şiirler okudular.

Devlet bir kez daha karanlık, faşist, gecici yüzünü sergiledi. Fransız Konsolosluğu'na 50 metre kala kalkanlarıyla etten

götürürler... Eylemciye, marjinal yasak olan meydan sanatçıya hepten yasak olmalı... Sanat dedin mi bi durup beş düşüncene... Yok yok çok tehlikeli... Ne oluuru ne olmaz... Geçit yok sanata, sanatçı kısmısına" diye düşünmüş olmalı ki.. Ne yasal haklar, ne anayasa, ne elimizde sadece fotoğraf var ondan mı korkuyorsunuz sözleri kar etmedi...

Gezi Sanatı katılımcıları "Susma Haykır Sanatınla Başkaldır!", "Soma Kaza Değil Katliam", sloganlarıyla ve 31 Mayıs'ta Gezi Ayaklanmasının yıldönümünde Taksim'de olma duyurusu yaparak fotoğraf sergisini sonlandırdı.

Gezi Sanatı

İstanbul Forumlar Dayanışması Soma İçin Sokakta

Evet Soma... 301 kişinin ölü olarak çıkartıldığı daha yüzlerce sinin de maden ocağında küllü su ile betonlaşmasının üzerinden tam 1 hafta geçti. Katliamın haftasına yönelik eylem kararı alan İstanbul Forumlar Dayanışması, Kadıköy Rıhtım'da oturma eylemi yaparak bu katliamı protesto ettiler.

20 Mayıs günü saat 20.00'da baret ve mumla hazırlanmış Soma yazısının etrafında başlayan oturma eylemi, 10 dakikalık sessizlikten sonra sloganlarla devam etti. Ardından ÇHD başkanı Selçuk Kozağaçlı'nın Soma'da yaptığı açıklama ve Soma'da çalışan bir maden işçisi ile yapılan röportaj sinevizyon olarak gösterildi. ÇHD'li bir avukatın da söz aldığı Soma için oturma eylemi İlkey Akkaya'nın ağıtı ve doğaçlama müzik dinletisi ile son buldu.

Bizler de Gezi Sanatı sanatçıları olarak "Yüz Karası Değil Kömür Karası" ve "Gezi'de Taktığın Baretin Sahibini Unutma" dövizleriyle eyleme katıldık. Orada eyleme daha fazla insanı katmak adına, sürece çok uygun olan Karanlık adlı oyunumuzun hazırlıklarına başladık. Daha önceden görüşmüş olmamıza rağmen, eylem esnasında da herhangi bir aksama olmasın diye yeniden insiyatiflere hatırlattığımızda, "çok fazla çeşitlilik var siz daha sonraki bir eylemde oynayın, bugünkü eylemin niteliğine uygun değil" diyerek Gezi Sanatı sanatçılarının o gün o eyleme destek vermek, güç vermek isteklerinin önüne geçildi. Gezi Sanatı, kitle dağıldıktan sonra oyununu oraya gelen başka bir kitleye sergiledi.

Bu tarz bir anlayışı doğru bulmadığımızı ve şu çok söylenen, dillere pelesenk olan ama pratikte eksikliğini bir kez daha yaşadığımız Gezi Ruhuna, dayanışma ruhuna aykırı olduğunu belirtmek isteriz. 5 dakikalık bir oyunun oraya daha fazla güç katmaktan başka bir derdi olamaz. Bu engellemeleri devlete yapıyor, sanatımıza, şiirimize engel oluyor. Birakalım burjuva anlayışı o sınıfın mensupları yapсын. Bizler kendi sınıfımızın işçi sınıfının karakterine uygun davranalım yeter.

**SANAT SOKAKTA GÜZEL
SOMA'NIN ATEŞİ BU DEVLETİ YAKACAK**

Gezi Sanatı

Adana Ayışığı Sanat Merkezi'ne Polis Saldırısı

Dün akşam saatlerinde Atatürk parkında yapılan Gezi Ayaklanması'nın yıldönümü eylemine polis saldırısı yaşanmıştır

Sanat merkezimizden kendilerini savunan eylemcilere polis plastik mermi ve tazyikli suyla iki saat boyunca müdahale etmiştir

Tazyikli su ve Akrepten plastik mermi saldırısına maruz kalan sanat merkezimizde maddi hasar yaşandı

Ayışığı Sanat Merkezi Adana

Taşdelen Pikniğinde Mücadele Birliği Standı

Dersim Dernekleri Federasyonu Taşdelen'de 25 Mayıs günü piknik düzenledi. Pikniğin başında Dedef tarafından konuşma yapıldı. Soma'da katledilen maden işçileri ve Okmeydanı'nda yaşanan olaylar nedeniyle pikniğin anma olarak geçeceğini belirten konuşmacı, geçmişten bu yana Mayıs ayının katliamlarla dolu olduğuna vurgu yaptı.

Piknikte Mücadele Birliği standı da açılarak Mücadele Birliği gazetesi dağıtımı yapıldı. Deniz Gezmiş baskılı tişörtlere ilgi yoğundu.

Standa gelen bir aile henüz yürüyemeyen bebeklerine Deniz ismini koyduklarını ve "kız olsun, erkek olsun adı Deniz olmalı" dediler.

Borotba: Güneydoğu Ukrayna İçin Sosyalist Şans

Viyaçeslav Ponomarev, Slavyansk halk belediye başkanı, kent sanayisinin kamulaştırılacağını söyledi.

“Yani kimse yanılıya kapılmasin, kentteki tüm sanayinin kamulaştırılacağını söylemek istiyorum. Şehrin endüstri potansiyelini vicdansız işadamların ellerine bırakamayız.” diyor halkın belediye başkanı.

Donetz ve Lugansk Halk Cumhuriyetlerini kuran, doğallığında anti-kapitalist köklere sahip anti-Maydan [Kiev'deki faşist yapıya karşı olan] eylemciler buna şaşırmadılar. Oligarkların geniş bir kesimi AvroMaydan'ın (faşist darbeyi tertipleyenlerin örgütledikleri gösterilerin olduğu meydan) destekçisi, tedarikçisi ve “his-sedarlar”ydı. İgor Kolomiski, Dmitro Firtaş, Sergey Taruta ve Rinat Ahmetov gibi kapitalist oligarklar AvroMaydan'ı finanse ettiler ve kendi medyalarında desteklediler. AvroMaydan kazandığında, Yanukoviç yönetimi tarafından dolaylı yönettikleri ülkeyi, anahtar bölgelerin valileri olarak doğrudan yöneteceklerdi.

....

Oligarşi çeşitli neo-Nazi grupların gelişimini ve onların birliği olarak “Sağ Sektörü” destekledi. Oligarklar dolaylı yoldan finanse ettiler faşistleri. “Sağ Sektör”ün tanınmış lideri Dimitri Yaroş, “oligarkların ordumuzu finanse etmesi bizi rahatsız etmiyor” dedi. Milyarder İgor Kolomiski özel bir gayret göstererek alenen Yaroş ile buluştu ve Güneydoğulu milislerin kelleleri için 10 bin dolar teklif etti.

Mücadelenin kendi mantığı Güneydoğulu eylemcileri anti-kapitalist kampa zorluyor. Harkov ve Odessa'da anti-Maydan hareketine katılan halk yığınları içinde oligarşiye karşı sloganların nasıl karşılık bulduğunu bizzat gördüm.

Sergey Kiriçuk, Harkov anti-Maydan liderlerinden ve Borotba (Mücadele) sosyalist hareketinin koordinatörlerinden biri,

Güneydoğu hareketinin sosyal içeriğine de vurgu yapıyor. “Burada, Güneydoğu'daki insanlar sosyo-ekonomik haklarını talep ediyorlar. Anti-oligarşik ve anti-kapitalist özellik bu protestoların çok önemli bir bileşeni.” diyor şu an sürgünde olan Kiriçuk.

Anti-Maydan'ın finansmanın karakteristiğini anlatıyor Kiriçuk: “Güneydoğu hareketi, teknik ekipman ve finansal destek açısından Maydan ile karşılaştırılmaz. Victoria Nuland ABD'nin Ukrayna'da 'demokrasiyi desteklemek' için 5 milyar dolar harcadığını söyledi. [Buna karşılık] Doğu Ukrayna'da protesto hareketine güçlü bir mali destek görmüyor. En azından etkin olduğumuz kentler Harkov ve Odessa'da Rusya veya Putin yönetiminin herhangi bir finansal desteğini görmedim. Ve siyasal görünüm açısından bu hareketi finanse eden herhangi birini görmedik.”

Sergey'in bu sözlerini onaylayabiliyim. Harkov'da 100 bin broşürü kendi paramızla hazırladık. Küçük özel bağışlar topladık. Kievdeki cuntanın düzenlediği seçimleri boykot çağrısını yapan on bin afiş yaptık. Lenin anıtında Harkov savunma

rafta büyük miktarda finansman alan, beslenen aşırı milliyetçi militanlar diğer tarafta işçiler, öğrenciler, işsizler. Borotba'dan yoldaşlarımız Harkov Bölge Kamu İdaresinde Sağ Sektör'e ait dokümanları ele geçirdiğinde banka kartları ve çekler buldular. Fizik Eğitim Fakültesinde okuyan bir öğrencinin hesabında 10 bin dolar olduğu görüldü.

Tekrar vurguluyorum. AvroMaydan eylemcileri arasında anti-oligarşik veya sosyal sloganlar yoktu. “Halkla birlikte olmak lazım” diyen çok az sayıda solcu ahmakça AvroMaydan'a gittiler ve orada aşırıları tarafından dövülüp baskı altına alındılar. O neo-Naziler bir kere oligarşik finansmana bağımlıydılar ve demagojik “anti-kapitalizm” söylemini çabucak unutturdular.

Kiev'deki cuntaya karşı olanların doğallığında anti-faşist ve anti-kapitalist sloganları benimsemesi gibi, Oligarklarla Nazi'lerin birliği de sanki tarih kitaplarından çıkıp gelmiş gibidir.

Georgi Dimitrov tarafından yapılan faşizmin klasik tanımı şöyledir: “Faşizm mali sermayenin en gerici, en şoven, en emperyalist unsurlarının açık terörist diktatörlüğüdür... Faşizm sınıflar üstü bir iktidar veya küçük-burjuvazi ve lümpen proletaryanın finans kapital üzerinde iktidarı değildir. Faşizm mali sermayenin iktidarlarıdır. İşçi sınıfına, köylülük ve aydınların devrimci kesimlerine karşı terörist misilleme örgütlenmesidir. Faşizm dış politikada diğer uluslara karşı yabancı düşmanlığı büyüten en kaba haliyle şovenizmdir” Ukrayna'da bugün olanlar bu tanımla tıpatıp örtüşmektedir. ...

Maydan'dakiler Lenin heykelini kırmaya çalışırken onlara karşı olanların Lenin heykelini korumaya çalışması bir tesadüf değil. Burada derin bir sınıfsal bölünmüşlük var. Ukrayna'da herhangi bir yerde sosyalizm nüvesini arıyorsanız onu Güneydoğu'daki hareketlerde bulacaksınız.

Elbette Donetz ve Lugansk Halk Cumhuriyetleri hemen sosyalist olmayacak. Büyük ve orta ölçekli işletmeler konularını koruyor olacak. Onları ve Rus şirketlerini ele geçirmek için “kötü” diye yaftalananacaklar. Fakat “altta” halk cumhuriyetinin yaratılmasında, anti-faşist, anti-emperyalist ve anti-oligarşik kitle mücadelesinin deneyimleri, şüphe götürmez şekilde sadece Güneydoğu Ukrayna'yı değil, tüm Sovyet bölgesini sola götürülecektir.

Güneydoğu'daki

UKRAYNA'DA 1 MAYIS

olayların ilerici ve devrimci içeriğini görmeyenlere Lenin'in şu sözünü hatırlatalım: “Toplumsal devrimi sömürgelelerde ve Avrupa'da küçük ulusların ayaklanması olmadan, bütün önyargularıyla küçük-burjuvazinin bir kesimin devrimci patlaması olmadan, proleter ve yarı-proleter kitlelerin bilinçsiz politik hareketi olmadan... hayal etmek, toplumsal devrimi inkar etmektir. Sanki bir ordu çıkacak 'biz sosyalizm için savaşıyoruz' diyecek, bir diğeri de 'biz emperyalizm için savaşıyoruz' ve sonra da toplumsal devrim olacak! Her kim ki 'saf' bir toplumsal devrim görmeyi umarsa onu asla göremeyecek. Böyleleri devrimi hiç anlamadan devrim lafızını geveleyen kimselerdir.

“1905 Rus devrimi bir burjuva demokratik devrimdi. Bu devrim, nüfusun hoşnut olmayan bütün sınıflarının, grup ve ögelerin vermiş oldukları bir dizi savaşı içerdi. Bunlar arasında en barbar önyargılara sahip bulunan en muğlak ve akıllamaz amaçlar için savaşan yığınlar vardı, Japon-

lardan para alan küçük grupçuklar vardı, spekülörler, serivenciler vb. vardı...

“Avrupa'da sosyalist devrim bütün ezilenlerin ve hoşnutsuz ögelerin yığın savaşının patlak vermesinden başka bir şey olamaz. Küçük-burjuvaziden ve bilinçsiz işçilerden ögeler, bu devrime kaçılmaz olarak katılacaklardır -bu katılma olmadan yığın savaşı olanaklı değildir, hiç bir devrim olanaklı değildir- ve, bu ögeler aynı şekilde kaçınılmaz olarak harekete kendi önyargularını, gerici özlemlerini, zaafalarını ve yanılıklarını da getireceklerdir.”

w w w . b o -

rotba.org sitesinden alınmıştır.

Filistinli Tutsaklar Açlık Grevinde

Filistinli “idari tutuklular” açlık grevinde. İsrail'in Hadarin zindanında 120 Filistinli “idari tutuklu” süresiz açlık grevinde.

Tutsaklar açlık grevine 24 Nisan'da başlamıştı. Ve eylem başladığından beri 20 Mayıs itibarıyla 15 tutsak hastaneye kaldırıldı. Cezaevi idaresi de bu eyleme tutsakları tecride alarak, ziyaretleri ve sevkleri yasaklayarak, ani baskınlar ve denetimlerle giyim, hijyen ürünleri, sabun ve kişisel eşyalarına el koyarak cevap verdi. Ve açlık grevinin ilk 15 günü su ve tuz vermeyi reddederek sağlıklarını riske attı.

İsrail zindanlarındaki binlerce Filistinli tutsaktan biri olan FHKC Genel Sekreteri Ahmad Saadat da 21 Mayıs günü bir günlük dayanışma açlık grevine girdi. Eski bir tutsak olan Abna'a el Balad Hareketi lideri Muhammed Kana'aneh (Ebu Esad) da tutsakların

taleplerini destekleyen açlık grevine girdi. Kanaeh, kurulan dayanışma çadırında tutsakların talepleri karşılanana dek sadece su ve tuz tüketeceğini duyurdu.

Aralarında Mervan Barguti'nin de olduğu 40 Filistinli tutsak daha 21 Mayıs'ta Naqab Cezaevi'nde destek için süresiz açlık grevine başlayacağını duyurdu. Ashkelon cezaevinde de 15 tutsak talepler karşılanmazsa 25 Mayıs'ta açlık grevine katılacağını ilan etti.

Ofer, Megiddo ve Naqab Cezaevlerinde başlatılan açlık grevi, yargılanmadan zindanda tutulan 186 Filistinli için yapılıyor. “İdari tutuklama ve gözaltı” İsrail zindanlarında yargılanmadan, mahke-

meye çıkarılmadan tutsak edilmenin bir adı. İsrail'in bu “idari gözaltı”ların azalacağını teyit etmiş olmasına rağmen 2012'den bu yana daha da arttı ve standart bir politikaya dönüştü. Sadece 2014 yılında, 142 idari gözaltı yaşandı.

27 Mayıs'ta açlık grevindeki tutsakların sayısı 200'e yükseldi. Bu sırada bir yıl boyunca idari gözaltında tutulan Davud Hamdan kalp krizi geçirdi ve hastaneye kaldırılan pek çok tutsaktan biri oldu.

Yaşamlarını ortaya koyan Filistinli tutsaklar, avukatları ile bile görüşemiyorlar; talepleri ise gizli kanıtlara dayanan, suçlama ya da yargılama olmaksızın tutsak edildikleri

bu idari gözaltı politikasına son verilmesi.

İsrail zindanlarında Mayıs 2013-4 Eylül 2013 arasında 105 günlük bir açlık grevi daha olmuştur.

Ahmad Sa'adat ve tüm Filistinli siyasi tutsaklar için oluşturulmuş olan “Ahmet Sedat'a Özgürlük Kampanyası” bir çağrı yayınlayarak, süren açlık grevine destek istediler ve dünya kamuoyunu harekete geçmeye çağırdılar. “Ahmet Sedat'a Özgürlük Kampanyası”nın çağrısı şöyle

- İşgal cezaevlerine grevcilerin taleplerini destekleyen mektup gönderin, mail atın,
- Kızıl Haç Uluslararası Komitesi'ne tutsakları ziyaret etmelerini yazın; “Dördüncü Cenevre Sözleşmesi'nin açıkça ihlal edildiği idari gözaltı politikasını şiddetle kınıyoruz”,
- Açlık grevindeki Filistinli tutsaklara destek olmak için protesto ve eylemler düzenleyin,
- Meslektaşlarınız, yoldaşlarımız ve arkadaşlarımızla e-posta, Facebook ve Twitter üzerinden bu mesajı paylaşın.